

บทความวิจัย

เรื่อง แนวคิดและทัศนคติต่อความเป็นเพศจากรูปแบบของ Omegaverse และการยอมรับในเอเชีย

โดย

นางสาว พีรดา ธนุศรี

รหัสนักศึกษา 05580690

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชีย

ศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	แนวคิดและทัศนคติต่อความเป็นเพศจากรูปแบบของ Omegaverse และการยอมรับในเอเชีย
ผู้เขียน	นางสาวพีรดา ธนุศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องแนวคิดและทัศนคติต่อความเป็นเพศจากรูปแบบของ Omegaverse มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะทางเพศจากรูปแบบของ Omegaverse รวมถึงวิเคราะห์และวิพากษ์สาเหตุของการยอมรับรูปแบบของ Omegaverse ในเอเชีย โดยมีวิธีการศึกษาเก็บข้อมูลแบบทฤษฎีจากสิ่งตีพิมพ์ เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์ (วิทยานิพนธ์) และอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับปรัชญาความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อคนเอเชียตะวันออก และมีการนำแนวคิดเฟมินิสม์หรือที่ในเมืองไทยเรียกกันว่า สตรีนิยม (Feminism) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า ตัวรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส (Omegaverse) ที่มีการแบ่งเพศรองเป็นอัลฟา เบต้า และโอเมก้านั้น สามารถทำความเข้าใจเรื่องเพศภาวะได้แม้จะเป็นสื่อประเภทรักร่วมเพศ (Homosexual) แบบชายรักชาย โดยลักษณะทางกายภาพของผู้เป็นโอเมก้านั้นจะแสดงถึงความเป็นเพศภาวะหญิง ในเชิงอุปมาถึงสิ่งที่ผู้หญิงได้พบเจอในสังคม ผ่านทางตัวละครชายที่เป็นโอเมก้าที่ถูกปฏิบัติเหมือนเป็นเพศหญิง และฐานะทางสังคมจะถูกตัดสินจากความเป็นเพศ ตามวาทกรรมความหลากหลายทางเพศของแนวคิดสตรีนิยม (Feminism)

และจากการศึกษายังพบอีกว่าศาสนาและความเชื่อมีอิทธิพลมากต่อความคิดและการดำเนินชีวิตของคนเอเชียตะวันออก โดยเฉพาะอิทธิพลความเชื่อจากตะวันตกและลัทธิขงจื้อที่ทำให้สังคมมีทัศนคติ

ทางลบต่อความหลากหลายทางเพศ ทำให้เพศที่สามไม่ได้รับการยอมรับทั้งในสังคมและกฎหมาย โดยคนเอเชียมองการรักเพศเดียวกัน (Homosexual) นั้นว่า “ผิดปกติ” หรือ “ผิดเพศ” ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีการเปิดกว้างด้านความหลากหลายทางเพศ โดยมีอุตสาหกรรมสื่อเกิดขึ้นมากมายที่สื่อถึงความหลากหลายทางเพศไม่ว่าจะเป็นนิยาย มังงะ การ์ตูน และเกม เป็นต้น แต่ในความเปิดกว้างนั้นก็ยังมีกำแพงไว้ด้วยความคิดความเชื่อแบบเดิมๆ อยู่ คือหน้าที่ของความเป็นเพศชายที่ต้องมีความแข็งแกร่ง เป็นหัวหน้าครอบครัว และความเป็นหญิงที่ต้องอ่อนแอ บอบบาง และสิ่งที่สังคมมองว่าแย่ที่สุดของการรักร่วมเพศก็คือการไม่มีทายาทสืบสกุล แต่ทว่าด้วยรูปแบบของโอเมก้า ที่ผู้ชายสามารถตั้งครรภ์ได้ รวมถึงการมีความเชื่อเรื่อง “คู่แห่งโชคชะตา” ที่เชื่อกันว่าเป็นลิขิตสวรรค์ไม่สามารถขัดขึ้นได้ และเมื่อจับคู่กันแล้วจะไม่สามารถแยกจากหรือพัดพรากจากกันได้อีก ซึ่งเป็นรูปแบบของวรรณกรรมรักโรแมนติกในเอเชีย ทำให้รูปแบบของโอเมก้าเวอร์สเป็นที่ยอมรับในสังคมเอเชีย ตะวันออกมากกว่าตะวันตก

คำสำคัญ : เพศภาวะ, ความหลากหลายทางเพศ, Omegaverse, ความเชื่อ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องแนวคิดและทัศนคติต่อความเป็นเพศจากรูปแบบของ Omegaverse และการยอมรับในเอเชีย เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญส่ง ชัยสิงห์กานานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

พีรดา ธนุศรี

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก.
กิตติกรรมประกาศ.....	ค.
สารบัญ.....	ง.
บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
จุดประสงค์ของการศึกษา.....	3
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	3
ทบทวนวรรณกรรม.....	4
ผลการวิจัย.....	19
เรื่องเพศกับสังคมเอเชียตะวันออก.....	19
ความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อคนเอเชีย.....	22
แนวคิดที่ส่งผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางเพศในเอเชีย.....	26
สื่อกับการแสดงออกเรื่องความหลากหลายทางเพศ.....	29
แนวคิดกับการเขียนวรรณกรรมในรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส.....	32

วิเคราะห์ด้านเพศภาวะ(Gender) จากรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส(Omegaverse) ในทัศน์ของสตรี นิยม.....	33
วิเคราะห์ด้านเพศวิถี(Sexuality) จากรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส(Omegaverse) ในทัศน์ของสตรี นิยม.....	36
สรุปและข้อเสนอแนะ.....	39
บรรณานุกรม.....	41
ประวัติผู้วิจัย.....	43

แม่มด โรงเรียนสอนเวทย์มนตร์ อันมีอยู่แต่ในจินตนาการเท่านั้น กล่าวคือ เป็นอีกโลกหนึ่งในจินตนาการของผู้เขียน ที่สามารถนำมาใช้ต่อเติมจินตนาการให้กับผู้อ่านได้อีกด้วย

โลกคู่ขนาน จักรวาลของผู้เขียนหรือ AUs. นั้นมีอยู่หลากหลายรูปแบบ โดยมีรูปแบบหนึ่งที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรักร่วมเพศ (Homosexual) และสอดแทรกเนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงการแสดงออกทางวาทกรรมเกี่ยวกับเพศภาวะและเพศสภาพ รวมถึงชนชั้นทางสังคมจากความเป็นเพศ ที่เรียกว่า “โอเมก้าเวิร์ส”(Omegaverse)

โอเมก้าเวิร์ส (Omegaverse) เป็นรูปแบบของจักรวาลที่มีเอกลักษณ์ของการแบ่งแยกชนชั้น และเพศภาวะ ซึ่งในทางทฤษฎีแล้ว สามารถนำมาเป็นสมมติฐานเพื่อเป็นบรรทัดฐานความเข้าใจเกี่ยวกับเพศสภาพและเพศภาวะได้เป็นอย่างดี โดยไม่ผูกมัดต่อข้อจำกัดของความเป็นจริง รวมไปถึงสามารถเชื่อมโยงไปถึงระบบชนชั้นทางสังคม ความสัมพันธ์ และตรรกะความเป็นเพศ ที่ขึ้นอยู่กับตัวผู้เขียนเองว่าจะให้ส่งผลกระทบต่อบทบาททางสังคมและชีวิตของตัวละครอย่างไร ซึ่งโอเมก้าเวิร์สนี้มีความคล้ายคลึงกับส่วนหนึ่งของแนวคิดเฟมินิสม์ (Feminism) หรือที่ในเมืองไทยเรียกกันว่า สตรีนิยม ในทฤษฎีการทำให้เป็นวัตถุทางเพศ

โดยการแบ่งแยกพื้นฐานของชนชั้นในรูปแบบของโอเมก้าเวิร์สจะถูกแบ่งออกเป็น 3 ชนชั้น ได้แก่ อัลฟา, เบต้า และโอเมก้า ซึ่งลักษณะทางกายภาพของผู้เป็นโอเมก้านั้นจะแสดงถึงความเป็นเพศภาวะหญิง ในเชิงอุปมาถึงสิ่งที่คุณหญิงได้พบเจอในสังคม ผ่านทางตัวละครชายที่เป็นโอเมก้าที่ถูกปฏิบัติเหมือนเป็นเพศหญิง และฐานะทางสังคมจะถูกตัดสินจากความเป็นเพศ และถึงแม้ว่าโอเมก้าเวิร์สนั้นจะถูกคิดขึ้นจากซีรี่ย์ของตะวันตก แต่ทว่ากลับได้รับการยอมรับและถูกใช้อย่างแพร่หลายในการเขียนนิยายและมังงะในเอเชีย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทฤษฎีด้านความเป็นเพศจากรูปแบบของ โอเมก้าเวิร์ส (Omegaverse) เพื่อนำไปวิพากษ์ความสัมพันธ์ของภาวะทางเพศในโอเมก้าเวิร์สและความสัมพันธ์กับสังคมในเอเชีย โดยผ่านแนวคิดและทฤษฎีเชิงปรัชญา โดยเฉพาะปรัชญาตะวันออกที่ตีกรอบความคิดของคนเอเชียที่ทำให้สามารถยอมรับแนวความคิดนี้และเข้าถึงรูปแบบของเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้ง

2.จุดประสงค์ของการศึกษา

- 1.เพื่อศึกษาภาวะทางเพศในสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากรูปแบบของ Omegaverse
- 2.เพื่อศึกษาทฤษฎีการทำให้เป็นวัตถุทางเพศซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจากแนวคิดเฟมินิสม์หรือที่ในเมืองไทยเรียกกันว่าสตรีนิยม (Feminism)
- 3.เพื่อวิเคราะห์และวิพากษ์สาเหตุของการยอมรับรูปแบบของ Omegaverse ในเอเชีย

3.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.เข้าใจแนวคิดความเป็นเพศสภาพ เพศภาวะ และเพศวิถีอย่างลึกซึ้ง และสามารถนำไปเป็นสื่อการสอนเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีในอนาคต
- 2.รับทราบถึงสภาพสังคมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และปัจจัยของการยอมรับรูปแบบของ Omegaverse

4.ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาแนวคิดจากนวนิยายและมังงะที่ใช้ Omegaverse ในการเขียนเนื้อเรื่องเท่านั้น
2. ศึกษาเฉพาะสื่อจากประเทศไทยและมังงะญี่ปุ่นเท่านั้น

5.วิธีการศึกษา

- 1.ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ
 - 1.1 เก็บข้อมูลจากสื่อพิมพ์ชนิดต่างๆ เช่น หนังสือ, เอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 เก็บข้อมูลจากฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต
2. เรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ศึกษาแนวความคิดและทัศนคติของรูปแบบการเขียนนวนิยายใน
Omegaverse โดยนำแนวคิดและทฤษฎีทางสังคมมาเป็นเครื่องมือในการคิดวิเคราะห์

2.2 ศึกษาแนวความคิดและทัศนคติโดยนำแนวคิดปรัชญาตะวันออกมาเป็น
เครื่องมือในการวิเคราะห์

2.3 ศึกษาแนวคิดและทัศนคติโดยศึกษาจากแนวคิดเฟมินิสม์หรือที่ในเมืองไทย
เรียกกันว่าสตรีนิยม (Feminism)

3. สรุปผลการศึกษาและเรียบเรียงในรูปแบบบทความวิจัย

6. ทบทวนวรรณกรรม

6.1 ข้อมูลสิ่งพิมพ์

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ (2557) เรื่อง “การ์ตูน ชนชั้น ชีวิต” กล่าวถึง การ์ตูนในรูปแบบของ
บทวิจารณ์ ซึ่งผู้เขียนได้กล่าวว่า การเขียนบทวิจารณ์การ์ตูนนั้นเป็นเรื่องน่ารู้ค้นหา การ์ตูนทุกเรื่อง
สามารถนำมาวิจารณ์ได้อย่างสนุกสนาน ถึงแม้ว่าการ์ตูนมักจะเล่าเรื่องราวการผจญภัย มิตรภาพ หรือ
ความรัก ทำให้ผู้อ่านเพลิดเพลินและนึกว่าไม่มีอะไรนอกเหนือจากสิ่งเหล่านั้น ซึ่งบ่อยครั้งที่ความ
สนุกสนานมาบดบังเนื้อหาหรือแก่นของเรื่องที่ซ่อนอยู่ภายใต้ แต่หากเมื่อขุดค้นดูแล้วจะพบว่าการ์ตูนทุก
เรื่องพูดเรื่องชีวิต ชนชั้น หรือแม่แต่ชาติ ซึ่งในที่นี้ผู้เขียนได้วิจารณ์ถึงเรื่อง ‘Bleach เทพมรณะ’ เป็น
พิเศษนอกจากเนื้อเรื่องที่สนุกจนน่าติดตามแล้วนั้น ตัวโครงเรื่องในด้านโครงสร้างชั้นอำนาจที่ปรากฏอยู่ใน
การ์ตูนเรื่อง Bleach เทพมรณะ เป็นโครงสร้างชั้นอำนาจที่ผู้ฟังแต่ก็มีพลังที่จะดูกลืนทุกสรรพสิ่ง ไม่ว่าจะ
จะเป็นทรัพยากรธรรมชาติหรือทรัพยากรบุคคลเข้าสู่วังวนแห่งอำนาจ คนดี ๆ หลายคนเปลี่ยนไป เมื่อเข้า
สู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นเพราะตัวโครงสร้างนั่นเอง โดยเฉพาะถ้าเป็นชนชั้นสูงเป็นเทพ จึงเป็นเทพมรณะ

ผู้เขียนเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการ์ตูนและวิจารณ์สังคมไปพร้อมกัน ยกตัวอย่างจากในเรื่อง Bleach
เทพมรณะ ที่กล่าวถึง การเปรียบเทียบถึงสินค้าชำรุดในเรื่อง หรือที่เรียกว่า ม็อดโซล (Modified Soul)

ซึ่งก็คือสินค้าที่ชำรุด หลังจากการผลิต แต่ถึงจะชำรุดก็ชำรุดเพียงแค่เสี้ยวเดียว ส่วนอื่นยังดีอยู่ แต่ก็ยังต้องถูกทิ้งไป

สุวรรณา สถาอานันท์ (2547) เรื่อง “ความเรียงใหม่หรือสร้างปรัชญาตะวันออก” ซึ่งผู้เขียนได้รวบรวมบทความวิจัย 10 บทความที่กล่าวถึงปรัชญาจีนและพุทธปรัชญามาวิเคราะห์ในมุมมองใหม่ ที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาในโลกสากล กล่าวถึง การสังคายนาและตีความตัวบทในนิกายเถรวาทซึ่งแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนในด้านชั้น ชั้น ระดับภาษา ระดับความรู้ของผู้ฟัง หรือแม้แต่เป็นที่ตัวผู้อ่านเองซึ่งจะตีความออกมาแบบใด นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้วิเคราะห์ความขัดแย้งทางศีลธรรม ในอุดมการณ์โพธิสัตว์ ที่ขาดความกรุณาและคุณธรรมข้ออื่นๆ อีกมากมาย สำหรับคนรอบตัว ทั้งครอบครัวและผู้ที่อยู่ใต้บัญชา ไม่ว่าจะเป็นการยกบุตรให้ผู้อื่นของพระเวสสันดร หรือพระโพธิสัตว์ที่สังหารภรรยาเพื่อนำเนื้อมากินประทังชีวิต ทั้งๆ ที่ก็มีวิถีทางออกมากมายที่ประนีประนอมมากกว่า

และกล่าวถึงปรัชญาขงจื้อ ซึ่งใช้หลักมนุษยธรรมเป็นเกณฑ์สูงสุดในการตัดสินการกระทำทางจริยะ โดยมีขนบจารีตเป็นเครื่องมือในการแสดงออกซึ่งมนุษยธรรม หากแต่ปฏิเสธเรื่อง ‘สิทธิ’ โดยสิ้นเชิง ทั้งในความหมายของสิทธิทางการเมืองของเสรีนิยมและความหมายของสิทธิมนุษยชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเสมอภาคที่ไม่เท่าเทียม ในแง่ธรรมชาติขงจื้อเห็นว่าทุกคนมีความเท่าเทียมกันในด้านความเป็นมนุษย์ แต่สิ่งที่ทำให้มนุษย์ต่างกันคือศักยภาพ ความสามารถ และการปฏิบัติตน ขงจื้อมองว่าคนแต่ละคนมีสถานะภาพที่ไม่เท่าเทียมกันในระดับความสัมพันธ์ ฝ่ายหนึ่งอยู่ในฐานะผู้นำ และฝ่ายหนึ่งอยู่ในฐานะผู้ได้รับการชี้นำ

จันทร์จิรา ปัญญาภวกุล (2555) เขียนบทความวิจัยเรื่อง “เพศภาวะในมังงะวายและอนิเมะวาย” กล่าวถึง ความเปลี่ยนแปลงของบทบาททางสังคมของผู้มีเพศภาวะที่นอกเหนือจากการให้คำนิยามความเป็นชายและความเป็นหญิง ที่สังคมญี่ปุ่นได้ให้การยอมรับในรูปแบบของสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือการ์ตูน อนิเมะ หรือมังงะ ที่สื่อถึงกลุ่มรักร่วมเพศ (Homosexual) แต่ทว่าการเปลี่ยนแปลงนี้ก็ยังแฝงความหมาย ความคิด และความเชื่อแบบเดิมๆ เนื่องมาจากการปลูกฝังความคิดของคนญี่ปุ่นที่ยังคงยึดถือ

ความเป็นคุณค่าเดิมของความเป็นผู้หญิงอยู่ นั่นคือการเป็นภรรยาหรือโอคุซังที่ตีตนเอง และลึกๆ แล้ว สังคมญี่ปุ่นก็ยังไม่สามารถเปิดรับกลุ่มคนรักร่วมเพศได้อย่างแท้จริง

นายตา อยู่คง(ม.ป.ป) เขียนเอกสารประกอบการสอนรายวิชา 450366 สังคมปัจจุบันในเอเชีย
ตะวันออก ได้กล่าวถึงเพศภาวะ (Gender) คือ สิ่งที่สังคมสร้างขึ้นมาจากวิถีคิดหรือองค์ความรู้ที่มีต่อเพศ สรีระ(Sex) เช่น บางสังคมจะมองว่าลักษณะร่างกายของผู้หญิงต้องตั้งครรรภ์ เป็นแม่ สามารถให้นมลูกได้ จึงจำเป็นต้องเป็นฝ่ายเลี้ยงลูก ทำให้ผู้หญิงต้องเป็นแม่บ้าน พื้นที่สำหรับผู้หญิงคือบ้าน ปล่อยให้ผู้ชายมี พื้นที่ในเรื่องนอกบ้าน เช่น ค้าขาย ติดต่อกับ โลกภายนอก บทบาททางเศรษฐกิจ แต่บางสังคมมีวิถีคิดต่อเพศ สรีระที่แตกต่างกันออกไป ผู้หญิงก็อาจมีบทบาททางเศรษฐกิจ ทางการศึกษาและศาสนา พิธีกรรม ดังนั้น วิถีคิดที่เพศสรีระที่ต่างกันก็จะเกิดความแตกต่างของเพศภาวะในแต่ละสังคมไปด้วย

บทบาทของเพศภาวะ (Gender)

เพศภาวะเป็นตัวกำหนดลักษณะ “บุคลิกภาพ” เช่น ผู้หญิงต้องมีบุคลิกที่อ่อนหวาน ง่าย ผู้ชายต้องเป็นผู้นำ กล้าหาญเข้มแข็ง และ “การแสดงทางด้านอารมณ์ความรู้สึก” ผู้หญิง สามารถร้องไห้ได้ ผู้ชายห้ามแสดงความเสียใจ ร้องไห้ รวมทั้งกำหนด “แนวทางการประพฤติตัว” เช่น การแต่งกาย ผู้หญิงต้องสวมกระโปรง ส่วนผู้ชายต้องสวมกางเกง การพูดจา ผู้หญิงต้องพูด คำว่า “ค่ะ” ผู้ชายต้องพูดคำว่า “ครับ” แม้แต่กิจกรรมในยามว่างและการเล่นที่เหมาะสม ก็ ยังถูกกำหนดโดยเพศภาวะ เช่น ผู้หญิงเล่นทำอาหาร เย็บปักถักร้อย มีของเล่นเป็นตุ๊กตา ผู้ชาย จะออกไปเล่นกีฬา มีของเล่นคือรถและปืน นอกจากนี้เพศภาวะยังเป็นตัวกำหนดบทบาททางเพศ แนวทางการศึกษา ผู้หญิงจะต้องเรียนสายศิลป์ภาษา คหกรรม เย็บผ้า ผู้ชายจะต้องเรียนสาย วิทยาศาสตร์ ช่างสาขาต่างๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการมองว่าอาชีพอะไรเหมาะสมกับเพศใด เช่น ผู้หญิงต้องเป็นพยาบาล เลขาณุกการ ผู้ชาย จะต้องมื่ออาชีพเป็นหมอ ตำรวจ ทหาร เป็นต้น

ในเรื่องเพศสัมพันธ์นั้น เพศภาวะอาจทำให้เกิดความคิดว่าผู้หญิงจะต้องเก็บความ ต้องการทางเพศและต้องเป็นฝ่ายถูกกระทำ ในขณะที่ผู้ชายจะเป็นฝ่ายกระทำและกำหนดการมี เพศสัมพันธ์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลในการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างเพศว่าเป็น

ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงและชายที่เท่าเทียมกัน ผู้หญิงและผู้ชายไม่รู้สึกลัวเพศใดเหนือกว่า หรือเป็นความสัมพันธ์ที่ผู้หญิงรู้สึกด้อยกว่าและต้องพึ่งพิงผู้ชาย

กาลเทศะต่างเพศภาวะก็ต่างกันไป

เมื่อเพศภาวะเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยสังคมและวัฒนธรรม เพศภาวะจึงไม่มีความเป็นสากลหรือเหมือนกันทั่วโลก เราจะพบว่าในแต่ละสังคมแต่ละวัฒนธรรม จะมีลักษณะเพศภาวะแตกต่างกันออกไป ซึ่งมีผลให้เกิดความคาดหวังหรือข้อเรียกร้องที่ต่างกันไปสำหรับผู้หญิงและผู้ชาย นอกจากนี้ในแต่ละชนชั้นหรือกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันเพศภาวะก็จะแตกต่างกันออกไปด้วย เช่น ในอดีตผู้หญิงที่มีฐานะร่ำรวยไม่จำเป็นต้องและไม่นิยมทำงานนอกบ้าน จะมีบทบาทเป็นแม่บ้านเลี้ยงดูลูก ในขณะที่ชาวบ้านทั่วไป ผู้หญิงจะทำงานนอกบ้านในไร่นา เคียงบ่าเคียงไหล่กับผู้ชาย

แนวความคิดเรื่องเพศภาวะ มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและบริบททางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เช่น ในอดีตผู้หญิงอีสานทุกคนต้องมีความรู้ความสามารถในการทอผ้า เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตและพิธีกรรม แต่ปัจจุบันผู้หญิงไม่จำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการทอผ้าอีกต่อไป เนื่องจากการเกิดโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอผ้าเป็นจำนวนมาก จึงไม่จำเป็นต้องทอผ้าใช้เหมือนเช่นอดีต หรือในช่วงเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง ผู้ชายมีหน้าที่เป็นทหารออกไปรบ ผู้หญิงก็เข้ามารับบทบาททำงานทั้งตามไร่นาและโรงงานอุตสาหกรรมแทนเพื่อทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศและครอบครัวดำเนินต่อไป เป็นต้น

ประเภทของเพศภาวะในปัจจุบัน

ก. ความเป็นหญิง

ความเป็นหญิงแท้ มีร่างกายเป็นหญิง (Sex) และมีความเป็นหญิงตามที่สังคมกำหนด (Gender) ต้องมีเพศสัมพันธ์และแต่งงานกับผู้ชาย

ความเป็นหญิงเทียมหรือผสม (เลสเบี้ยน) ที่เรียกว่า “เพศที่สาม” มีร่างกายเป็นหญิง (Sex) และไม่มีความเป็นหญิงตามที่สังคมกำหนด (Gender) และมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเดียวกันเอง สำหรับผู้หญิงที่เล่นบทบาทเป็นชาย (Gender) จะเรียกว่า “ทอม”

ข. ความเป็นชาย

ความเป็นชายแท้ มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชายตามที่สังคมกำหนด (Gender) ต้องมีเพศสัมพันธ์และแต่งงานกับผู้หญิง

ความเป็นชายเทียมหรือผสม ที่เรียกว่า “เพศที่สาม” สามารถที่แบ่งออกแยกย่อย เป็น

ตุ๊ด/กะเทย มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นหญิง (Gender) มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย

เกย์ มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชาย (Gender) มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายซึ่งจะมีการแบ่งว่า ชายคนใดจะเล่นบทบาทเป็นหญิงหรือชาย (King/Queen)

เกย์ (Bisexuality) มีร่างกายเป็นชาย (Sex) และมีความเป็นชาย (Gender) มีเพศสัมพันธ์ทั้งหญิงและชาย

ขลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์(2551), เรื่อง “เพศวิถี : นิยามความหมาย และพัฒนาการกรอบแนวคิด”
กล่าวถึงความหมายของเพศวิถี (Sexuality) 6 ประการ ดังนี้

1. การโยงใยความเชื่อที่ความหมายเรื่องเพศ ซึ่งความเชื่อและความหมายเรื่องเพศ อาจจะเป็นสิ่งที่สามารถขัดแย้งหรือสอดคล้องกันก็ได้ มนุษย์จะปฏิบัติตามความคิดทางเพศวิถี (Sexuality) ที่ได้รับมา เพศวิถี (Sexuality) มีองค์ประกอบ 3 ส่วนหลัก คือ ความปรารถนา วิธีปฏิบัติ และอัตลักษณ์เรื่องเพศ มีความคล้ายคลึงกับ Gender กล่าวคือเป็นสิ่งที่แบ่งออกเป็น 2 เพศและถูกกำหนดโดยเพศภาวะ (Gender) เช่นกันเพศสภาพเป็นตัวจำกัดว่ามนุษย์ควรจะรักชอบใครและอย่างไร

2. ภาษาที่พูดถึงเพศวิถี (Sexuality) จึงออกมาในรูปแบบ Homosexuality Heterosexuality และ Bisexuality มนุษย์เป็นได้เพียงหญิงหรือชาย เพศภาวะ (Gender) หรือเพศวิถี (Sexuality) จึงถูกกำกับกันไปมา
3. เป็นเรื่องของ การนำเสนอร่างกายมนุษย์ ไม่ได้ออกมาปรากฏกายทางสังคมตั้งแต่เกิด แต่มนุษย์มีการปรุงแต่งร่างกายตามกรอบคิดทางเพศวิถี (Sexuality) ที่ว่าผู้หญิงควรมีการกำหนด มีรูปร่าง ผิวกายอย่างไร เวลามาเสนอร่างกาย ประเด็นคือเราต้องการให้คนอื่นเห็นเราอย่างไร เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย คนที่เคร่งครัดกับการเป็นผู้ชายจึงไม่ยอมใส่เสื้อสีชมพู เป็นต้น การแสดงร่างกายส่งผลให้เกิดอัตลักษณ์ทางเพศผ่านการนำเสนอร่างกาย
4. เป็นเรื่องของ การกระทำกริยามารยาทการพูดจาทำที่ของคน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ ภูมิหลังทางสังคม และอัตลักษณ์ทางเพศขึ้นอยู่กับแต่ละคนเห็นตัวเองเป็นอย่างไร
5. เป็นเรื่องของ การตั้งคูดทางเพศเพศวิถี (Sexuality) เป็นสิ่งที่กำหนดว่าลักษณะแบบนี้มีคุณค่าหรือเป็นความสวยความงาม ในแท้ที่จริงแล้วการตั้งคูดทางเพศขึ้นอยู่กับคุณค่าที่สังคมให้กับลักษณะบางชนิด มิได้เป็นไปโดยอิสระหากแต่ขึ้นอยู่กับเบื้องหลังทางสังคม อาทิ ชนชั้นและอาชีพ คุณค่าทางเพศเป็นสิ่งที่มีการนำเสนอในหลากหลายแง่มุมของสังคมซึ่งอาจมีจำนวนของการยอมรับและไม่ยอมรับต่างกัน
6. เป็นเรื่องของ ชุดกติกาว่าด้วยความสัมพันธ์ มีตั้งแต่ความสัมพันธ์ควรเริ่มต้นดำเนินไปจนถึงความสัมพันธ์ควรจบอย่างไร ในบางสังคมการเริ่มต้นเป็นสิ่งที่เกิดจากการกำหนดจากครอบครัวแต่ ปัจจุบันเป็นเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ
7. เป็นเรื่องของ การนิยามว่าอะไรคือเรื่องของเพศ ความปกติและผิดปกติของเพศเป็นอย่างไร

วารุณี ภูริสินสิทธิ์ (2545), เขียนหนังสือเรื่อง “สตรีนิยม ขบวนการอุดมคติแห่งศตวรรษที่ 20” กล่าวถึงแนวคิดสตรีนิยมไว้ว่า

แนวคิดเรื่องสตรีนิยมเกิดขึ้นจากการที่ผู้หญิงในสมัยก่อนนั้น ถูกมองว่ามีศีลธรรมและสติปัญญาที่ด้อยกว่าผู้ชาย เป็นตัวแทนของความรู้สึกและความไม่มีเหตุผลทำให้อำนาจทั้งหมดทั้งในชุมชน ครอบครัว และสังคมตกอยู่ในความครอบครองของผู้ชาย ก่อให้เกิดการกีดกันทางเพศขึ้นและได้ขยายเป็นวงกว้างขึ้นเรื่อย ๆ จากระดับครอบครัวไปสู่ระดับสังคมในที่สุด กระทั่งในช่วงศตวรรษที่ 17 ระบบคิดและอุดมการณ์ทางสังคมเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เกิดแนวคิดที่เรียกว่า “แนวคิดเสรีนิยม” ขึ้น ซึ่งเน้นการให้อิสระกับความเป็นปัจเจกบุคคลและโอกาสที่เท่าเทียมกัน ก่อให้เกิดการเรียกร้องหาความเปลี่ยนแปลงสภาพที่ไม่เท่าเทียมกันทางเพศขึ้น นั่นก็คือ “แนวคิดสตรีนิยม” โดยสาเหตุสำคัญที่เกิดแนวคิดนี้ขึ้นก็เพราะได้เห็นความมีอคติของผู้ชายที่มองว่าผู้หญิงเป็นเพียงเพศชายขอบของสังคมและด้วยมุมมองที่ว่าผู้หญิงตกอยู่ในสถานะที่ยากลำบาก เพราะระบบสังคมที่ไม่เป็นธรรม

แนวคิดสตรีนิยมสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 สาย คือ

1). สายเสรีนิยม สตรีนิยมสายนี้มีความเชื่อในความเป็นปัจเจกบุคคลที่มีเหตุผล แต่ความเป็นปัจเจกบุคคลนั้นก็จะต้องมีผลประโยชน์ส่วนตัวด้วย ดังนั้นรัฐจึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดกฎเกณฑ์กฎหมายให้คนปฏิบัติตามเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการมองปัจเจกบุคคลในลักษณะที่เท่าเทียม และรัฐต้องมีขอบเขตที่จะไม่เข้าไปล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลส่วนตัวของปัจเจกบุคคล ซึ่งก็ทำให้เกิดความเชื่อในเรื่องความเหมือนกันระหว่างเพศ กล่าวคือ เกิดมุมมองว่าผู้หญิงก็เป็นมนุษย์ที่ควรได้รับสิทธิต่าง ๆ เหมือนเช่นเดียวกันกับผู้ชายและควรเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เข้าไปมีบทบาททางสังคมได้อย่างเท่าเทียมผู้ชาย

2). สายสุดขีด มองว่า แม้วาระบบชายเป็นใหญ่จะฝังตัวอยู่ในทุกระดับของโครงสร้างทางสังคม แต่การกดขี่ที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจาก “ความเป็นหญิง” หมายความว่า

ผู้หญิงถูกกดขี่เพราะเพศของเธอ ดังนั้นสตรีนิยมสายนี้ จึงเสนอให้มีการรื้อโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการเมืองทั้งหมดอย่างถอนรากถอนโคน เพราะโครงสร้างดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ผู้ชายเอาเปรียบผู้หญิง

3).สายวัฒนธรรม มองว่าการเรียกร้องและสิ่งที่ผู้หญิงได้รับจากระบบไม่ว่าจะเป็น ในเรื่องของการศึกษาหรือกฎหมายที่เท่าเทียมกันนั้นไม่ได้ทำให้ผู้หญิงได้รับความเท่าเทียมอย่างแท้จริง สตรีนิยมสายนี้จึงสนใจในเรื่องของความเป็นตัวตนและการเปลี่ยนแปลงที่ตัวผู้หญิงเองมากกว่าที่ตัวระบบ

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ(2553), เขียนบทความเรื่อง “แนวคิดทฤษฎีเรื่อง ความหลากหลายทางเพศ”

กล่าวถึงการอธิบายความหลากหลายทางเพศจากทัศนะสตรีนิยมว่า

การแสดงออกทางเพศของมนุษย์มีความซับซ้อนระหว่างการแสดงบทบาทตามเพศ สรีระ กับการแสดงอารมณ์ความปรารถนาที่ซุกซ่อนอยู่ภายใน ซึ่งทั้งสองส่วนนี้อาจจะไปด้วยกันหรือไม่ไปด้วยกันก็ได้ ในประเด็นนี้ เกล รุบิน เคยอธิบายไว้ในบทความเรื่อง The Traffic in Woman ปี 1975 โดยชี้ว่าความจริงเกี่ยวกับเพศวิถีที่มาจาก กระบวนทัศน์แบบสารัตถนิยม (Essentialism) หรือเชื่อมั่นในความจริงตามธรรมชาติ เป็นเรื่องที่ทำให้ผู้หญิงผู้ชายถูกแบ่งแยกออกจากกัน ดังนั้นการทำความเข้าใจเรื่องเพศในสังคมจึงต้องมองความสัมพันธ์ระหว่าง “เพศ สรีระ” (Sex) กับ “เพศสภาพ” (Gender)

รุบินเสนอระบบ sex/gender system ในฐานะเครื่องมือที่จะบงบอกวาทกรรมมีวิธีการนิยามความหมายของรสนิยมทางเพศหรือเพศวิถีของมนุษย์อย่างไร นอกจากนั้น รุบินยังชี้ว่าการทำความเข้าใจเรื่อง “เพศสภาพ” ต้องแยกออกจากเรื่อง “เพศวิถี” เพราะพรมแดนทั้งสองนี้มีความต่างกัน กล่าวคือ เพศสภาพเป็นเรื่องของการแสดงบทบาททางสังคม ส่วนเพศวิถีเป็นเรื่องของพฤติกรรมและอารมณ์ ความรู้สึก ทั้งสองส่วนนี้อธิบายการแสดงออกทางเพศของมนุษย์ที่ต่างกัน (Carole S. Vance, 2005:17)

ความหลากหลายทางเพศในทัศนะแบบสตรีนิยมยังทำให้เข้าใจว่าการแสดง “ความเป็นหญิง” (Femininity) และ “ความเป็นชาย” (Masculinity) มีความซับซ้อน กล่าวคือ การแสดงบทบาทตามเพศสรีระอาจเป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของมนุษย์ แต่การแสดงความเป็นหญิงและความเป็นชาย ที่ไม่เป็นไปตามเพศสรีระก็เป็นรูปแบบหนึ่งที่มนุษย์สามารถแสดงออกในสถานการณ์ต่างๆ ในประเด็นนี้นักสตรีนิยมจึงตั้งคำถามต่อ “ความเป็นหญิง”

งานศึกษาที่สำคัญ ได้แก่ การศึกษาของเซอร์รี ไอต์เนอร์ และแฮร์เรียต ไวทเฮด เรื่อง *Sexual Meanings* (1981) เป็นการศึกษาที่ทบทวนความคิดสตรีนิยมในอดีตที่ไม่ได้ตั้งคำถามว่าอะไรคือเพศสภาพ และใจเพศสภาพเป็นศูนย์กลางในการวิเคราะห์ การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าความคิดเรื่อง Gender และ Sexuality เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาภายหลัง ช่วงเวลาดังกล่าวจึงเป็นการทบทวนว่าทฤษฎีเพศที่ใจในกลุ่มสตรีนิมนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นการนำเรื่อง “เพศสภาพ” ไปอธิบายการกดขี่ข่มเหงผู้หญิง หรือทำความเข้าใจเพศวิถีที่หลากหลาย (Barbara L. Voss, 2005:51) นอกจากนี้นักสตรีนิยมยังชี้ให้เห็นว่า ความคิดแบบ “สารัตถะนิยม” ทำให้นักต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีตกอยู่ใต้อคติเรื่องความเป็นสากลของ “ความเป็นหญิง” ซึ่งสิ่งนี้ถูกสร้างขึ้นจากโลกทัศน์ของผู้หญิงชนชั้นกลางผิวขาว (Garton, 2004:156)

ในการศึกษาของจูดีธ บัตเลอร์ เรื่อง *Gender Trouble* (1990) อธิบายให้เห็นว่าความหมายของคำว่า “ผู้หญิง” มิได้มีเอกภาพหรือเป็นสิ่งที่มั่นคง แต่การแสดงออกถึงความเป็น “ผู้หญิง” สามารถทำได้หลายแบบขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทางสังคมวัฒนธรรม เช่น การแสดงออกของผู้หญิงผิวขาวแตกต่างจากผู้หญิงผิวดำหรือผู้หญิงที่มีเชื้อชาติและศาสนาแตกต่างกัน เช่นเดียวกับ การแสดงความเป็นชายก็มีหลายลักษณะ ดังนั้น การแสดงความคิดและการแสดงออกถึงความเป็น “หญิง” และ “ชาย” จึงไม่ใช่สิ่งที่ตายตัว และไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับบรรทัดฐานของรักต่างเพศที่พยายามควบคุม “ผู้หญิง” และ “ผู้ชาย” ให้อยู่ใต้อคติของเพศสรีระเท่านั้น บัตเลอร์ชี้ให้เห็นว่า “เพศสภาพ” ของชายและหญิงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามพฤติกรรม เช่น การแต่งกาย การแสดงกิริยาท่าทาง และการแสดงอารมณ์ความรู้สึก พฤติกรรมเหล่านี้ทำให้การแสดง

ความเป็นหญิงและชายมีความหลากหลายหรือมีลักษณะเป็น “การแสดง”(acting) มากกว่าที่จะเป็นอัตลักษณ์ตายตัวที่ยึดโยงอยู่กับอวัยวะเพศ เช่น เพศชายที่แสดงออกกิริยาท่าทาง และแต่งตัวแบบผู้หญิง จะให้ความหมายว่าตนเองเป็นผู้หญิงโดยพิจารณาจาก “พฤติกรรม” ความเป็นหญิงจึงไม่ถูกนิยามจากเพศสรีระ จะเห็นได้ว่า นักสตรีนิยมได้ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์สามารถแสดงออกในบทบาททางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศได้หลายแบบ แต่เนื่องด้วยสังคมถูกควบคุมด้วยบรรทัดฐานแบบรักต่างเพศและความรู้แบบวิทยาศาสตร์จึง ทำให้การแสดงออกทางเพศจำกัดอยู่แค่เพียง “เพศ” ทางชีววิทยาซึ่งแบ่งแยกเพศเป็นสองแบบเท่านั้น คือ เพศชายและเพศหญิง และบุคคลก็ต้องแสดงออกให้ตรงตามเพศสรีระ ถ้าบุคคลแสดงบทบาททางเพศตรงข้ามกับเพศสรีระก็จะถูกมองว่า “ผิดปกติ” สตรีนิยมพยายามลบล้างมายาคติที่เกิดจากระบบสองเพศ และเสนอให้มองการแสดงออกทางเพศในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งชี้ให้เห็นว่ามีอำนาจทางสังคมบางประการเขามากำหนดและควบคุมความเข้าใจเกี่ยวกับเพศสภาพและเพศวิถีของมนุษย์ และมีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจและรื้อทำลายอำนาจเหล่านั้นเพื่อจะไม่ทำให้เกิดการแบ่งแยกกีดกันและสร้างอคติให้กับกลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศต่างไปจากบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด

อันธิมา แสงชัย (2558), เขียนบทความเรื่อง “เพศหลากหลายในชนบครอบคร้วจิ้น :

ข้อพิจารณาใหม่จากการตีความปรัชญาขงจื้อ” ซึ่งได้รวบรวมอยู่ในวารสารปรัชญา มหาวิทยาลัยศิลปากร กล่าวถึง ชนบครอบคร้วจิ้นที่ยึดถือบรรทัดฐานรักต่างเพศเป็นหลักและมักใช้ข้ออ้างเรื่องความกตัญญูต่อบิดามารดา รวมถึงหน้าที่ในการสืบสกุลทางสายเลือดของบุตรหลานตามแนวคิดของขงจื้อ เพื่อปฏิเสธความหลากหลายทางเพศของครอบครัว

กรอบจารีตเรื่องเพศ (sexual and gender norms) ซึ่งถูกฝังสืบต่อกันมาในสังคมคือ สิ่งที่ใช้ควบคุมวิธีคิด วิธีการคิด การปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ เช่น การแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ การมีบุตร เป็นข้อกำหนดว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ควรทำหรือไม่ควรทำ จนถึงสิ่งใดห้ามทำเป็นอันขาด นักวิชาการด้านเพศวิถีตั้งข้อสังเกตว่ากรอบจารีตเรื่องเพศมักได้รับอิทธิพลจากลักษณะชาติพันธุ์หรือศาสนา เป็นการจัดวางความสัมพันธ์เชิงอำนาจในลักษณะที่ส่งเสริมสนับสนุนคนบางกลุ่มหรือพฤติกรรม

บางอย่าง และลงโทษกีดกันคนกลุ่มอื่นๆ พฤติกรรมทางเพศที่อยู่นอกรอบ จึงถูกจัดให้มีคุณค่าไม่เท่ากัน และโดยมากความสัมพันธ์แบบ คู่รักต่างเพศ ในกรอบของการแต่งงานและมีบุตรสืบสกุลจะได้รับการยอมรับสูงสุด เนื่องจากถูกอธิบายว่าความสัมพันธ์เช่นนั้นเป็นปกติวิสัย เป็นธรรมชาติ และถูกต้องดีงาม ขณะที่เพศนอกรอบมักถูกตัดสินว่าไม่ถูกต้อง และถูกจัดลำดับคุณค่าทางจริยธรรมที่ลดหลั่นกันไป

LGBT ในแง่ของเพศนอกรอบจารีตในบริบทครอบครัวจีนซึ่งเป็นชนบครอบครัว ที่ยึดถือบรรทัดฐานรักต่างเพศละวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่ เดวิด จอร์แดน อธิบายถึงลักษณะสำคัญของครอบครัวจีนหรือเจีย ว่ามีลักษณะสำคัญ ดังนี้ เป็นการสืบทอดทางบิดา เป็นปิตาธิปไตย เป็นระบบการแต่งงานที่แต่งงานเข้าบ้านฝ่ายชาย มีความเป็นกลุ่มเครือญาติสูง ใช้ระบบกงสี และมีวิถีปฏิบัติที่เป็นแบบแผนตายตัว ชนบครอบครัวจีนให้ความสำคัญกับคุณธรรมการครองเรือนที่มุ่งเน้นความกตัญญูและการสืบสกุล

ดังนั้น LGBT ในครอบครัวจีนมักถูกปฏิเสธ เนื่องจากคนเหล่านี้ไม่สามารถแต่งงานกันได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายคู่รักเพศเดียวกันและไม่สามารถให้กำเนิดบุตรหลานสืบสกุลได้

6.2 ข้อมูลออนไลน์

First.Teenueng [นามแฝง] เขียนบนความบนอินเทอร์เน็ตเรื่อง “Omegaverse Explanation” กล่าวถึง Omegaverse ไว้ว่า ในโลกที่เพศไม่ได้แบ่งเพียงชายหรือหญิงเท่านั้น มันยังถูกแบ่งย่อยไปอีกสามสถานะ อัลฟา (Alpha) เบต้า (Beta) และโอเมก้า (Omega) และอัตราการเกิดที่ลดลงฮวบฮาบทำให้พันธุกรรมในตัวมนุษย์เกิดความเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการตามทฤษฎีของชาร์ล ดาร์วิน นักธรรมชาติวิทยาชาวอังกฤษ ร่างกายของมนุษย์ (ทั้งชายและหญิง) เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่..

‘โอเมก้า’ กลุ่มมนุษย์ที่รับหน้าที่ตั้งครรรภ์เป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์คงมีเพียง 20% เท่านั้น รวมถึงฐานะในสังคมด้วย ในโอเมก้าหญิงจะมีลักษณะเหมือนเพศหญิงทั่วไป แต่โอเมก้าชายนั้นจะมีมดลูกเชื่อมต่อในช่องสืบพันธุ์ (ทวารหนัก) และจะมีสารหล่อลื่นออกมาเช่นเดียวกับเพศหญิงช่วงขณะสืบพันธุ์ และมีฤดูผสมพันธุ์ที่เรียกว่า ‘ฮีท’ ที่ร่างกายจะหลั่งฟีโรโมนที่มีกลิ่นกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ของอัลฟาขึ้นทุกเดือน จะปรากฏครั้งแรกเมื่ออายุ 15-18 ปีเป็นสัญญาณว่าพร้อมที่จะตั้งครรภ์ได้ ทำให้โอเมก้าทั้งชายและหญิงสามารถตั้งครรภ์ได้และมีโอกาสตั้งครรภ์สูงขึ้นเมื่ออยู่ในฤดูผสมพันธุ์

‘เบต้า’ กลุ่มประชากรที่มีเยอะมากที่สุดสามารถเทียบเป็นอัตรา 70% ก็ว่าได้ เบต้าคือมนุษย์ธรรมดา มีช่วงสืบพันธุ์ที่ไม่แน่นอน ร่างกายทั้งภายนอกและภายในเหมือนคนปกติธรรมดา สามารถอดทนต่อกลิ่นฟีโรโมนของโอเมก้าได้เป็นอย่างดี แต่ไม่มีโอกาสได้พบกับ ‘คูแท้’ หรือ ‘คู่แห่งโชคชะตา’

‘อัลฟา’ กลุ่มบุคคลที่มีน้อยที่สุด คิดเป็นอัตราส่วน 10% ของประชากร ทั้งหมด อัลฟาเรียกว่าเป็นบุคคลที่อยู่บนจุดสูงสุดของพีระมิด (รองลงมาจะเป็นเบต้าและโอเมก้า) มีความสามารถในด้านใดด้านหนึ่งหรือมากกว่านั้น โดยส่วนมากพวกเขาจะอยู่ในตำแหน่งขององค์กรต่างๆ บุคคลกลุ่มนี้จะมีสถานะการเป็นผู้นำสูงกว่าถ้าเทียบกับเบต้า ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาสามารถมี ‘คูแท้’ หรือ ‘คู่แห่งโชคชะตาได้’ ร่างกายของอัลฟาเพศชายจะมีลักษณะเหมือนผู้ชายปกติทั่วไป ยกเว้นเวลามีเพศสัมพันธ์ในช่วงเวลาหลังน้ำเชื้อ ช่วงปลายขององคชาติจะมีลักษณะเป็นกระเปาะใหญ่ๆ ขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำเชื้อไหลย้อนกลับ ทำให้อัตราการตั้งครรภ์ประสบความสำเร็จสูง ในส่วนของเพศหญิงนั้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์จะมีองคชาติเหมือนกับอัลฟาชาย เวลาถึงจุดสุดยอด และองคชาติงอกออกมาตรงจุดครีทอริสตามต้องการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนถุงน้ำเชื้อจะถูกเก็บไว้ในจุดเดียวกับรังไข่

‘ระบบการจับคู่’ ในระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ หากอัลฟากัดบริเวณท้ายทอยหรือลำคอของโอเมก้าแล้ว จะถือว่าการผูกมัดและตีตราเป็นเจ้าของของโอเมก้าคนนั้นไปโดยปริยาย ทำให้เกิดการเรียก ‘ระบบคู่’ ขึ้นมา เมื่อทั้งสองคนกลายเป็นคู่กันแล้ว อัลฟาจะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ซึ่งต่างจากโอเมก้าจะไม่สามารถเปลี่ยนคู่หรือมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้อีก ในกรณีที่โอเมก้าต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นซึ่งไม่ใช่คู่ของตัวเองจะเกิดอาการวิงเวียนศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน บางครั้งอาจถึงขั้นต้องนำตัวส่งเข้าโรงพยาบาล

‘คูแท้ หรือคู่แห่งโชคชะตา’ เป็นคู่ที่โอเมก้า อัลฟา หรือเบต้าไม่สามารถกำหนดเองได้เป็นคู่ที่เกิดจากการเกี่ยวพันทางด้านจิตวิญญาณ ซึ่งไม่เกี่ยวกับฟีโรโมนหรือช่วงฤดูผสมพันธุ์ เพียงแค่ชั่ววินาทีที่สบตาก็จะรับรู้ได้ในทันทีว่าอีกคนคือครึ่งหนึ่งของตัวเอง ในกรณีนี้จะเกิดขึ้นได้ยากมาก เรียกได้ว่าเป็นเรื่องในตำนานเท่านั้น

พีหญิง [นามแฝง] เขียนบทความบนอินเทอร์เน็ตเรื่อง “ไซปริศนา นิยายแนว Omegaverse คืออะไร?” กล่าวถึง Omegaverse ไว้ว่า Omegaverse หรือ จักรวาล ABO กล่าวถึงความสัมพันธ์ลึกซึ้งระหว่างบุคคลที่อ้างอิงรายละเอียดต่างๆ มาจากการแบ่งชนชั้นทางสังคมของฝูงหมาป่า โดยลักษณะของ Omegaverse นี้จะมีลักษณะสำคัญอยู่ 4 อย่าง ได้แก่ (1) ระบบชนชั้น (Classes) (2) ผู้ชายสามารถท้องได้ และผู้หญิงสามารถทำให้ผู้ชายท้องได้ (Mpreg) (3) ฮีท หรือฤดูผสมพันธุ์ (Mating) (4) การจับคู่ หรือการผูกพันธะ และคู่แท้ (Soul Bonding)

โดยการแบ่งชนชั้นของ Omegaverse นั้นจะแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. อัลฟา (Alpha)(α) ชนชั้นที่มีอำนาจสูงสุดในสังคมสามารถเป็นได้ทั้งเพศชายและหญิง และไม่สามารถตั้งครรรภ์เองได้ แต่สามารถทำให้เบต้า (หญิง) และโอเมก้า (ทั้งเพศหญิงและเพศชาย) ตั้งครรรภ์ได้ โดยมากจะจับคู่กับโอเมก้า
2. เบต้า (Beta)(β) คือคนปกติธรรมดาทั่วไป เบต้าเพศชายจะไม่สามารถตั้งครรรภ์ได้ และเบต้าเพศหญิงจะไม่สามารถทำให้ผู้อื่นตั้งครรรภ์ได้
3. โอเมก้า (Omega)(ω) ชนชั้นต่ำสุดในสังคม มักเป็นที่รังเกียจจากคนในสังคม ถูกมองว่าเป็นเครื่องมือสำหรับคลอดลูกเท่านั้น และโอเมก้าทั้งเพศชายและหญิงจะสามารถตั้งครรรภ์ได้ทั้งคู่ และมีการ ‘ฮีท’ เกิดขึ้นได้แค่ในโอเมก้าเท่านั้น

การจับคู่ หรือการผูกพันธะ (Bonding) คือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่ออัลฟากัดลงบนคอของโอเมก้าเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ เมื่อโอเมก้าถูกกัดแล้วกลิ่นของฟีโรโมนเมื่อเกิดอาการฮีทจะเปลี่ยนแปลงไปมีผลต่ออัลฟาและเบต้าคนอื่นๆ น้อยลง และจะไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นได้นอกจากเจ้าของพันธะเพียงคนเดียวเท่านั้น หรือก็คือตกเป็นของอัลฟาโดยสมบูรณ์

คู่แท้ (Soul Mate) คือโอเมก้าและอัลฟาที่เป็นคู่แท้ของกันและกัน จะตกหลุมรักและรับรู้ได้ทันทีตั้งแต่แรกพบ โดยไม่ต้องมีเรื่องของ Bond เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งมีโอกาสเกิดขึ้นน้อยมากๆ

Community[นามแฝง] เขียนบทความบนอินเทอร์เน็ตเรื่อง “Omegaverse คืออะไร?!”

กล่าวถึง Omegaverse ไว้ว่า โอมะก้าเวิร์ส หรือที่หลายคนเรียกว่า A/B/O คือ พล็อต อิม หรือจักรวาลสมมติรูปแบบหนึ่ง ที่มีการแบ่งลำดับชั้นของมนุษย์ (หรือสัตว์) ออกเป็นสามประเภท คือ อัลฟา เบต้า และ โอมะก้า ซึ่งชายหญิงในอิมนี้อาจจะแตกต่างจากชายหญิงทั่วไปบ้าง ตรงที่ผู้ชายสามารถท้องได้ หรือผู้หญิงทำให้คนอื่นท้องได้ โดย

อัลฟา (Alpha) เป็นประเภทที่อยู่บนจุดสูงสุดของห่วงโซ่อาหารนี้ มีจำนวนไม่มากนัก สามารถทำให้โอมะก้าท้องได้ ส่วนมากจะเป็นผู้นำหรือคนที่อยู่เหนือกว่าคนอื่นๆ อัลฟาหญิงบางคนก็ทำคนอื่นท้องได้ หรือมีอวัยวะเพศชายงอกออกมา บางครั้งอัลฟาจะมีอาการหนึ่งที่เรียกว่า “Knot” เป็นภาวะที่อวัยวะเพศขยายตัวใหญ่ขึ้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์ จนบางทีก็ติดค้างจนเอาออกไม่ได้ ต้องรอจนกว่าจะคลายตัวลง และอัลฟายังมีความรู้สึกไวต่อโอมะก้าในช่วงฮีทด้วย

เบต้า (Beta) เปรียบเสมือนกลุ่มคนที่ไร้ตัวตนที่สุดในจักรวาลนี้ เป็นเหมือนคนธรรมดาทั่วๆ ไป ไม่มีลักษณะเด่นๆ เหมือนอัลฟากับโอมะก้า ชายก็คือชาย หญิงก็คือหญิง ไม่มีฮอร์โมนหรือฟีโรโมนที่โดดเด่น

โอมะก้า (Omega) เบี้ยล่างของฝูงหรือสังคม โอมะก้าชายจะสามารถตั้งท้องได้ ส่วนเพศหญิงก็จะคล้ายๆ กับผู้หญิงทั่วๆ ไป โอมะก้าจะมีช่วงที่เรียกว่า “ฮีท” เป็นช่วงที่จะปล่อยฟีโรโมนออกมาดึงดูดให้อัลฟาหรือเบต้า (หรือบางทีก็โอมะก้าด้วยตัวเอง) เกิดอาการ “อยากมีเพศสัมพันธ์” ซึ่งช่วงฮีทจะยาวนานเท่าไรก็ขึ้นอยู่กับตัวผู้แต่ง โดยโอมะก้าจะมีโอกาสท้องสูงถ้าอยู่ในช่วงฮีท บางครั้งก็จะมีอาการสร้างยาแก้อีทกับยาคุมกำเนิดมาให้ด้วย

นอกจากนี้แล้วยังมีการผูกมัดกัน เหมือนเป็นการทำเครื่องหมายไว้ว่าโอมะก้าคนนี้เป็นของเราโดยถ้าโอมะก้าโดนอัลฟากัดคอ โอมะก้าคนนั้นก็จะเป็นของอัลฟาคนนั้นแต่เพียงผู้เดียว

การที่จะทราบว่าตัวเองเป็นชนชั้นไหนต้องรอคู่มือถึงวัย บางคนก็จะแสดงอาการออกมาในช่วงวัยรุ่น หรือสามารถตรวจเลือดได้ ซึ่งหมายความว่าไม่จำเป็นว่าอัลฟากับอัลฟาด้วยกันแล้วลูกที่ออกมาจะต้องเป็นอัลฟาเสมอไป บางทีก็มีโอมะก้าอยู่ในตระกูลอัลฟาได้เหมือนกัน

จากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมทั้งหมดที่กล่าวมานี้ทำให้เข้าใจถึงวิธีการแบ่งแยกความหลากหลายทางเพศ ความแตกต่างระหว่างเพศ (Sex) เพศภาวะ (Gender) เพศวิถี (Sexuality) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเราสามารถแบ่งแยกความหลากหลายทางเพศได้โดยใช้หลากหลายทฤษฎี แต่ด้วยในสังคมปัจจุบันของเอเชียตะวันออกทำให้คนไม่สามารถแสดงออกซึ่งความหลากหลายทางเพศได้อย่างที่ต้องการ ทำให้นวนิยายและมังงะกลายเป็นสื่อในการแสดงออกถึงภาวะทางเพศที่หลากหลายแทน โดย

รูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส นั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับส่วนหนึ่งของทัศนะแบบสตรีนิยม ซึ่งสามารถนำมา
วิพากษ์ได้ถึงทฤษฎีการแบ่งแยกทางเพศของแนวคิดสตรีนิยม และด้วยแนวคิดฝังหัวของชาวเอเชีย
ตะวันออกอันได้แก่หลักปรัชญาขงจื้อ เรื่องจริยศาสตร์ที่ยึดถือว่ามีหน้าที่ความเป็นมนุษย์ที่พึงกระทำ
ความรัก ความถูกต้องเหมาะสม และความเมตตา ก็สามารถนำมาวิเคราะห์สาเหตุของการยอมรับรูปแบบ
ของ โอเมก้าเวิร์ส ในเอเชียตะวันออกที่มีได้ยอมรับเรื่องความหลากหลายทางเพศได้

ผลการวิจัย

เรื่องเพศกับสังคมเอเชียตะวันออก

สังคมเอเชียตะวันออกเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับหน้าที่และบทบาททางเพศ มาตั้งแต่อดีตกาล โดยมีความเชื่อฝังหัวจากแนวคิดของศาสนา และลัทธิขงจื้อ โดยบทบาทของผู้ชายนั้นเป็นผู้สืบทอดวงศ์ตระกูล ผู้ชายต้องเป็นผู้นำ เป็นเสาหลักของครอบครัว ควรมีลักษณะที่สมเป็นชายเข้มแข็ง มีเรี่ยวแรงและพลังกำลังที่มาก ในขณะที่ผู้หญิงนั้นต้องเป็นฝ่ายดูแลจัดการเรื่องงานบ้าน เป็นผู้ให้การสนับสนุน ไม่ควรออกความคิดเห็นของตนมากเกินไป ผู้หญิงที่ดีควรจะต้องอ่อนน้อม อ่อนหวาน เรียบร้อย เมื่อยังไม่แต่งงานควรเชื่อฟังบิดา เมื่อแต่งงานแล้วต้องเชื่อฟังสามี เมื่อสามีตายต้องเชื่อฟังลูกชาย สตรีที่ดีควรมีลูกชายเพื่อสืบต่อสกุลต่อไป

โดยลัทธิขงจื้อให้ความสำคัญกับการให้กำเนิดและมีทายาทเป็นเพศชายมาก การไม่มีทายาทเป็นเพศชายถือเป็นสิ่งที่โชคร้ายและทำลายบรรพบุรุษในสังคมแบบดั้งเดิม หากผู้หญิงไม่สามารถให้กำเนิดบุตรชายได้ก็นับเป็นสาเหตุหนึ่งในเจ็ดประการที่ทำให้ผู้หญิงถูกลดทอนบทบาทและหมดความชอบธรรมในการอยู่ในครอบครัวไป

สาเหตุ 7 ประการที่ทำให้ภรรยาต้องถูกขับออกจากครอบครัว ได้แก่

1. ไม่สามารถให้กำเนิดทายาทที่เป็นชายได้
2. ประพฤติผิดศีลธรรม
3. ปฏิเสธพ่อแม่สามี
4. พุดจาพ้อเจ้อ
5. ขโมย
6. หึงหวงและคิดร้ายต่อผู้อื่น
7. เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

แต่ในขณะเดียวกันเรื่องรักร่วมเพศในสังคมเอเชียเองก็มีแทรกอยู่ในสังคมมาเนิ่นนาน เช่น การร่วมเพศกันระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องของนักบวชหรือชาмуโรญี่ปุ่น เนื่องด้วยสังคมแบบชายเป็นใหญ่จึงมีความเชื่อว่า เกียรติยศของชายนั้นจะถ่ายทอดสู่ชายด้วยกันเท่านั้น หรือการเที่ยวผู้ชายที่คอยบริการทำหน้าที่คล้ายสตรีอย่างเกอิชา รวมถึงการมีศิลปะและวรรณกรรมที่สื่อถึงเรื่องราวรักร่วมเพศมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่น จนเมื่อถึงยุคที่อิทธิพลตะวันตกแผ่ขยายเข้ามาถึงเอเชียผ่านศาสนาที่กล่าวว่าการเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นสิ่งบาป ผิดจุดประสงค์ของพระเจ้า ทำให้คนบางกลุ่มมองว่าการรักเพศเดียวกันหรือการเบี่ยงเบนทางเพศนั้น เป็นอาชญากรรม เป็นสิ่งที่ผิดปกติที่ควรต้องได้รับการบำบัดรักษา ทำให้แนวคิดที่ต่อต้านและยอมรับความหลากหลายทางเพศนั้นอยู่คู่กันมาในสังคมเอเชียตะวันออกมาโดยตลอด จนกระทั่งช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ฝ่ายที่ต่อต้านการรักเพศเดียวกันนั้นดูจะมีอิทธิพลมากกว่า ถึงแม้จะมีบาร์เกย์ และสื่อต่างๆ อย่างการ์ตูนบอกเล่าความรักระหว่างชายกับชาย มีภาพยนตร์เฉพาะกลุ่มวางขายอยู่ทั่วไป ฯลฯ แต่ก็ตั้งอยู่บนพื้นฐานความคิดที่ว่าคนกลุ่มนี้เป็น “คนอื่น” เป็นความผิดปกติ เป็นรสนิยมที่เบี่ยงเบนไปจากคุณค่าหลัก (norm) ในสังคม (รัตนาคีตร, 2559)

โดยเฉพาะในประเทศจีนซึ่งมีการกำหนดว่าการรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และในปี ค.ศ. 2001 ได้มีการจัดประเภทของความรู้สึกรักเพศเดียวกันไว้เป็น “อาการป่วยทางจิต” หรือ “จิตเภท” รวมทั้งนโยบายลูกคนเดียวซึ่งทำให้บุตรหลานรุ่นหลังจำเป็นต้องเป็นฝ่ายแบกรับชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล แต่เพียงผู้เดียว ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้กลุ่มชาวรักร่วมเพศในประเทศจีนได้รับแรงกดดันจากผู้ใหญ่ เพื่อที่จะสืบทอดตระกูลต่อไป และปฏิเสธที่จะยอมรับเรื่องความหลากหลายทางเพศในครอบครัว ทำให้คู่รักเพศเดียวกันในประเทศจีนเลือกที่จะแต่งงานกับเพศตรงข้าม เพื่อหลีกเลี่ยงการตำหนิและแรงกดดันในครอบครัว หรือบางคนเลือกที่จะแต่งงานกับเพศตรงข้ามที่เป็นคนรักเพศเดียวกันเหมือนกันโดยมีข้อตกลงว่าจะไม่ก้าวกายชีวิตส่วนตัวของกันและกันหลังจากแต่งงานไปแล้ว

วริษฐ์ ลิ้มทองกุล ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่องเพศที่สามในเมืองจีน ลงในนิตยสารผู้จัดการ ตีพิมพ์เมื่อ สิงหาคม 2550 ว่านอกจากการแต่งงานกับเพศตรงข้ามเพื่อลดปัญหาการถูกกีดกัน หรือความกดดันจาก ครอบครัวและสังคมแล้ว มีคนรักร่วมเพศบางคนเลือกที่จะฆ่าตัวตาย โดยมีผลสำรวจออกมาว่า ชายรักร่วมเพศชาวจีนร้อยละ 30-35 เคยมีความคิดที่จะฆ่าตัวตายเพราะทนกับแรงกดดันจากสังคมไม่ไหว

และอีกประมาณร้อยละ 9-13 เคยทดลองฆ่าตัวตายมาแล้ว ซึ่งชายรักร่วมเพศในสังคมจีนประมาณร้อยละ 90 รู้สึกมีแรงกดดันทางจิตใจสูง และร้อยละ 60 มีความรู้สึกโดดเดี่ยวอย่างรุนแรง สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและการทำงานของพวกเขามาก

จากการไม่ยอมรับและปฏิเสธเรื่องความหลากหลายทางเพศ ทำให้ปัจจุบันมีผู้ที่มีความเชื่อว่าการมีความรู้สึกรักต่อเพศเดียวกันนั้นเป็นอาการป่วย จึงต้องเข้ารับการรักษา ซึ่งมีรายงานการสัมภาษณ์บุคคลที่เคยเข้ารับการรักษาว่า มีการใช้วิธีการที่รุนแรง โหดร้าย ทารุณ เช่น การช็อตไฟฟ้า การกักขังทำร้ายร่างกาย การฉีดยา รวมไปถึงการใช้วาจาที่รุนแรงในเชิงดูถูกเหยียดหยาม

อย่างไรก็ตามแม้ว่าในปัจจุบันจะมีข้อพิสูจน์มากมายมายืนยันแล้วว่าอาการรู้สึกรักเพศเดียวกันนั้นไม่ใช่อาการป่วยทางจิตแต่อย่างใด แต่ในสังคมเอเชียตะวันออกก็ยังมีกลุ่มคนที่มองว่าการรักร่วมเพศนั้นเป็นสิ่งผิดปกติดูอยู่มากมาย ซึ่งก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติและกดขี่คุกคามผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างไปจากที่แนวคิดอนุรักษนิยมยึดถือ จนเกิดเป็นปัญหาสังคมร่วมสมัย ที่นำไปสู่ความพยายามนำเสนอการนำเสนอความเป็นไปได้ของโลกแบบอื่นที่ยอมรับความหลากหลายทางเพศมากกว่า ดังปรากฏในนิยายหรือมังงะอย่างเช่น **Omegaverse** ซึ่งในแง่หนึ่งก็เป็นการตั้งคำถามต่อเรื่องอดีตทางเพศที่เกิดขึ้นจริงในโลกเอเชียตะวันออกนั่นเอง

ความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อคนเอเชีย

1. ลัทธิขงจื้อ

ลัทธิขงจื้อถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของปรัชญาจีน คำสอนของขงจื้อมุ่งเน้นด้านจริยธรรมและศีลธรรมที่มนุษย์ควรปฏิบัติเป็นสำคัญ จึงกลายมาเป็นบรรทัดฐานทางสังคมที่คนเอเชียได้ยึดถือปฏิบัติกันมาแต่โบราณ คำสอนของขงจื้อ เน้นถึงพื้นฐานระเบียบสังคมที่มีรากฐานอยู่บนความเมตตา จรรยา มารยาท ความจงรักภักดี ความรู้ และความไว้วางใจ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง พ่อแม่กับลูก สามัคคีภรรยาคู่ เพื่อนกับเพื่อน พี่กับน้อง และรวมถึงลูกศิษย์กับครูบาอาจารย์

คำสอนของขงจื้อมีลักษณะเป็นลัทธิปรัชญามากกว่าศาสนา เพราะไม่มีศาสดาผู้เผยแผ่คำสอน แต่มีสานุศิษย์ซึ่งไม่ได้อยู่ในลักษณะที่เป็นนักบวช ไม่มีคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์มีแต่วรรณกรรมโบราณที่ถ่ายทอดมาจากบรรพชน ไม่มีคำสอนเกี่ยวกับชีวิตหลังความตายเหมือนศาสนาอื่นๆ วรรณกรรมสำคัญที่ถูกถ่ายทอดในช่วงแรกคือ อี้จิง ซุนชิว หลี่ชี่ ซูจิง และซือจิง (บันทึกพงศาวดารแคว้นลู่ จาก 722 ถึง 479 ก่อนคริสตศักราช)

1.ซุนชิว เป็นหนังสือประวัติศาสตร์ของรัฐต่างๆ โดยเฉพาะรัฐลู่ ที่ขงจื้อได้สอดแทรกอุดมคติทางการเมือง และวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลด้วย

2.ซือจิง เป็นบันทึกพงศาวดารแคว้นลู่ จาก 722 ถึง 479 ก่อนคริสตศักราช

เป็นหนังสือที่ว่าด้วยระเบียบแบบแผนแห่งการปกครองนับตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซาง จนถึงสมัยราชวงศ์โจว

3.อี้จิง เป็นหนังสือที่ว่าด้วยเรื่องความเปลี่ยนแปลง ว่าด้วยความสัมพันธ์แห่งธรรมชาติ และวงจรของธรรมชาติทั้งปวงที่มีเกิดและดับ ตลอดจนกล่าวถึงธาตุดั้งเดิมของจักรวาล คือ อิน ซึ่งหมายถึงธาตุดินหรือธาตุแม่ และหยาง หมายถึงธาตุฟ้าหรือธาตุพ่อ ซึ่งเป็นแนวคิดดั้งเดิมของจีนโบราณที่กล่าวถึงความเป็นวิสัยของธรรมชาติอันมีมาคู่กัน และต่างก็มีภาวะตรงกันข้าม อันเป็นภูมิปัญญาของบรรพชนจีนที่เก่าแก่

4. หลี่ชี่ เป็นหนังสือที่ว่าด้วยขนบธรรมเนียมประเพณีระเบียบแบบแผนจารีตนิยม ตลอดจนวัฒนธรรม

5.ซุจิง เป็นหนังสือที่รวบรวมบรรดาโคลงสมัยซุนชิว มีเนื้อหาเกี่ยวกับกษัตริย์ ลัทธิศาสนา ชีวิตในสังคมและธรรมชาติจึงแสดงออกซึ่งความคิดและความรู้สึกของผู้คนในสังคมสมัยนั้น อีกทั้งยังทำให้เกิดแนวคิดและเตือนสติได้อย่างดี จึงมีคุณค่าทางจริยธรรมมาก

6. เยาวจิง เป็นหนังสือเล่มเดียวที่ไม่มีหลักฐานมาถึงปัจจุบัน คือได้สูญหายไป นักประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเกี่ยวกับดนตรี

หลักคุณธรรมคำสอน

คำสอนของขงจื้อสอนให้บุคคลมีชีวิตอยู่ในสังคมแทนที่จะหลีกเลี่ยงออกจากสังคมด้วยการเสนอหลักทางศีลธรรมที่บุคคลพึงปฏิบัติเพื่อปรับปรุงสังคมมนุษย์ให้มีระเบียบแบบแผน โดยสรุปหลักคุณธรรมสำคัญนั้นได้ดังนี้

1. เหริน (Ren) หมายถึง ความรัก ความเมตตากรุณาและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น คุณธรรมในข้อนี้เป็นการแสดงออกภายในที่เป็นที่รวมของความดีงามทั้งหลาย และเป็นสิ่งที่มนุษย์ควรปฏิบัติเพราะให้ผลต่อการดำรงชีวิตในขณะที่บุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่ ขงจื้อได้ให้ความสำคัญกับคุณธรรมข้อนี้ที่สุด เพราะแสดงออกถึงลักษณะความเป็นสุภาพชนที่แท้จริง
2. หลี่ (Li) หมายถึง ความชอบธรรมและกฎเกณฑ์ซึ่งกำหนดว่าในพิธีหนึ่งๆนั้น จะต้องทำอย่างไร กฎเกณฑ์นี้จะช่วยให้แสดงออกมาได้อย่างเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม อันเป็นหนทางที่จะช่วยให้การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์เป็นเรื่องง่ายขึ้น
3. อี้ (Yi) หมายถึงความถูกต้อง ความเหมาะสมดีงาม ซึ่งเป็นเกณฑ์การตัดสินพฤติกรรมของคนในสังคม

คนเชื่อกันว่าบุคคลใดก็ตามที่มีคุณธรรมหลักทั้ง 3 ข้อนี้ คือ เหริน หลี่และอี้ บุคคลนั้นย่อมได้ชื่อว่าเป็นยอดมนุษย์ เพราะโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์ทุกคนมีพื้นฐานที่ดีเมื่อได้รับการศึกษาที่ย่อมทำให้เขาเป็นคนดีได้ และสามารถเป็นได้ถึงยอดมนุษย์

เป้าหมายสูงสุดของลัทธิขงจื้อ

ลัทธิขงจื้อถือว่าเป้าหมายสูงสุดของมนุษย์คือการเพาะบ่มคุณธรรมในตนจนแสดงออกได้เป็นความประพฤติที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นๆ ในสังคม เพราะคำสอนของขงจื้อเน้นหนักด้านจริยธรรมและปรัชญาการเมืองเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาชีวิตและสร้างสรรค์สังคมให้น่าอยู่

2. ศาสนาพุทธ

ศาสนาพุทธได้เข้ามาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกประมาณพุทธศตวรรษที่ 6 ผ่านทางเอเชียกลาง จากนั้นก็มีการส่งทูตไปสืบพุทธศาสนาจากอินเดีย และได้กลายเป็นศาสนาที่มีอิทธิพลมากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกทั้งในด้านศิลปะ สถาปัตยกรรม และความเชื่อ ซึ่งในเอเชียได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 นิกาย ได้แก่

มหายาน เป็นนิกายที่ยึดถือเรื่องจิตเดิมแท้เป็นหลัก มีจิตที่กลับคืนสู่ธรรมชาติเป็นอารมณ์ ไม่เน้นการเคร่งวิธีการปฏิบัติตน เน้นการดับทุกข์ของสรรพสัตว์ก่อนของตนเอง พุทธศาสนานิกายนี้เป็นที่นิยมในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลี

หินยาน หรือ เถรวาท เป็นนิกายที่ยึดถือข้อปฏิบัติของพระสงฆ์เพื่อดับกิเลสของตนเองก่อน ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อปฏิบัติคำสอนนั้นได้ พุทธศาสนานิกายนี้เป็นที่นิยมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เช่น ไทย พม่า กัมพูชา

เป้าหมายสูงสุดของศาสนาพุทธ

ศาสนาพุทธมีเป้าหมายสูงสุดคือนิพพาน หรือการปล่อยวางซึ่งกิเลสทั้งปวง คือความสงบสุขที่แท้จริง

3. อิทธิพลจากตะวันตก

ความเชื่อจากอิทธิพลตะวันตกได้เข้ามาในเอเชียในสมัยศตวรรษที่ 16 ในยุคจักรวรรดินิยมโดยการค้นเส้นทางการค้ากับจีน ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสังคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกเป็นอย่างมาก ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและความรู้ ซึ่งมาพร้อมศาสนาคริสต์ โดยมีซันนารี คำสอนของศาสนาคริสต์

ตามพระคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ชายและหญิงขึ้นมาคู่หนึ่งคือ อัดัม และอีฟ ชีวิตของมนุษย์เป็นสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้น มีการปฏิบัติเพื่อจุดมุ่งหมายของชีวิตมนุษย์คือการดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อจะได้กลับไปอยู่กับพระเจ้าชั่วนิรันดร์ (บาทหลวง เชิดชัย จิตรเลขา, 2548)

บัญญัติ 10 ประการที่เป็นบัญญัติสำคัญสำหรับศาสนาคริสต์เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน มีดังนี้

- 1.จงนมัสการพระเจ้าแต่ผู้เดียว
- 2.อย่าออกนามพระเจ้าโดยไม่สมควร
- 3.วันพระเจ้าให้ถือเป็นวันศักดิ์สิทธิ์
- 4.จงนับถือบิดามารดา
5. อย่าฆ่าคน
- 6.อย่าล่วงประเวณี
- 7.อย่าลักทรัพย์
- 8.อย่าอนทาว่าร้ายผู้อื่น
- 9.อย่าคิดโลภในประเวณี
- 10.อย่าคิดโลภในสิ่งของผู้อื่น

เป้าหมายสูงสุดของศาสนาคริสต์

เป้าหมายสูงสุดของศาสนาคริสต์คือ การได้กลับไปอยู่กับพระเจ้าชั่วนิรันดร์ ซึ่งจะถูกคัดเลือกจากพฤติกรรมขณะที่กำลังอยู่บนโลกมนุษย์

แนวคิดที่ส่งผลต่อการยอมรับความหลากหลายทางเพศในเอเชีย

แนวคิดจากลัทธิขงจื้อ

ในสังคมที่ยึดถือบรรทัดฐานรักต่างเพศ เชื่อว่าเพศสภาพตามธรรมชาติเพียง 2 ประเภทคือ หญิงและชายเท่านั้น ความรักแบบต่างเพศจึงได้รับการเชิดชวว่าถูกต้องดีงาม ส่งผลให้การสร้างครอบครัวมีความรักและบทบาททางเพศหญิงกับกรอบความเป็นหญิง ความเป็นชายเป็นหลักเพศวิถีและอัตลักษณ์ทางเพศที่อยู่นอกกรอบเหล่านี้ เช่น LGBT หรือกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายของอัตลักษณ์ทางเพศและวิถีทางเพศจึงถูกปฏิเสธและตีตราว่าเป็นสิ่งผิดปกติดังนั้นก่อให้เกิดอาการคนกลุ่มดังกล่าวขึ้น (อันธิมา แสงชัย, 2558 : 77-78)

ในวงวิชาการเพศศึกษาเพศศึกษาเราสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับ LGBT ได้ในหลายมิติเช่น สิทธิมนุษยชน สิทธิความหลากหลาย ความเท่าเทียมหรือความเป็นธรรมทางเพศ เพศภาวะ เพศวิถี ความรักสมัยใหม่ วัฒนธรรมสมัยใหม่ หรือการเคลื่อนไหวทางสังคม ขนบธรรมเนียมของครอบครัวจีนให้ความสำคัญกับคุณธรรมการครองเรือนที่มุ่งเน้นความกตัญญูและการสืบสกุล ดังนั้น LGBT ในครอบครัวของจีนจึงมักถูกปฏิเสธเนื่องจากคนเหล่านี้ไม่สามารถแต่งงานกันได้อย่างถูกต้อง ตามกฎหมายคู่รักเพศเดียวกันไม่สามารถให้กำเนิดบุตรหลานสืบสกุลได้ ด้วยเงื่อนไขดูที่ว่าสังคมไม่ยอมรับ ไม่สามารถแต่งงานตามกฎหมาย ไม่สามารถมีบุตรสืบสกุล การมีวิถีทางเพศแบบ LGBT ในขนบธรรมเนียมเช่นนี้จึงสร้างความผิดหวังให้แก่บิดามารดาและครอบครัวถือเป็นการกระทำที่ออกตัญญู (อันธิมา แสงชัย, 2558 : 78)

ปรัชญาขงจื้อที่อยู่คู่สังคมเอเชียมานานเป็นปรัชญาที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ โดยหลักธรรมสำคัญที่ส่งผลต่อการยอมรับเพศทางเลือกในเอเชียได้แก่

1. หลี่(Li) จารีต คือพิธีกรรม ขั้นตอนและแนวทางการปฏิบัติในพิธีกรรมต่างๆ หน้าที่ตามขั้นตอนในการปฏิบัติพิธีกรรม อีกทั้งยังกำหนดชัดเจนถึงบทบาทหน้าที่ของเพศชายและเพศหญิง เช่น การแต่งงานควรทำจากผู้ชายและผู้หญิงเพื่อที่จะได้มีทายาทสืบสกุล และพิธีเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เพื่อแสดงว่าบุคคลนี้เป็นชายเต็มตัวแล้ว ความรับผิดชอบและหน้าที่ในการดูแลครอบครัวต่อบิดา เป็นคนน่าเคารพ ซึ่งหากเป็น LGBT แล้ว ก็จะไม่สามารถสืบสกุล รวมถึงไม่สามารถทำหน้าที่ตามเพศของตนได้สมบูรณ์
2. ยี่(Yi) ความถูกต้อง เหมาะสม คือ การแสดงออกที่เหมาะสมกับสถานภาพและบทบาทในความสัมพันธ์ของมนุษย์ ซึ่งในที่นี้สามารถตีความได้ว่า เพศชาย ควรแสดงออกแบบเพศชายที่เหมาะสม คือมีบทบาทเป็นผู้นำ เป็นผู้ปกป้อง แข็งแกร่ง เป็นต้น ส่วนเพศหญิงก็ควรแสดงออกแบบเพศหญิงที่เหมาะสม คือมีบทบาทเป็นผู้ตาม อ่อนโยน บอบ

บาง เป็นต้น ซึ่งหากเป็น LGBT แล้วการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสมก็จะไม่เกิดทำให้ขัดต่อหลักธรรมข้อนี้

3. เหริน (Jen) ความรักความกตัญญู ซึ่งมีข้อกำหนดผ่านหลักความสัมพันธ์ทั้ง 5 ซึ่งบิดามารดา ถูกจัดเป็นชุดความสัมพันธ์ที่สำคัญที่สุดและถือเป็นความสัมพันธ์รากฐานของสังคม นั่นคือความกตัญญู

ความกตัญญูในมนทัศน์ของขงจื๊อ ถือเป็นคุณธรรมพื้นฐานในวิถีวัฒนธรรม ความกตัญญูคือรากฐานของคุณธรรม ความกตัญญูจึงเป็นรากฐานของชีวิตทางศีลธรรมและเป็นเงื่อนไขในความเป็นมนุษย์ กล่าวไปสู่มนุษยธรรม ในคัมภีร์หลุนอวี่ ที่กล่าวถึงความกตัญญูไว้พบว่า ความกตัญญูมีความหมายสำคัญ 4 ความหมาย ได้แก่ 1.การที่บุตรรู้จักรักและดูแลตนเอง 2.การเคารพเชื่อฟังแล้วไม่ขัดขืนสาร 3.การสืบทอดวิถีของบิดามารดาและ4.การขยายความภักดี

ความกตัญญูในความหมายที่ 1 คือการที่บุตรรู้จักรักและดูแลตนเอง จากความหมายนี้มองได้ว่าการเป็น LGBT คือการไม่รู้จักรักและดูแลตัวเองชนิดหนึ่ง เนื่องจากการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศไม่ตรงตามเพศกำเนิด ผิดจากบรรทัดฐานทางเพศของสังคม ทำให้สูญเสียเพศสถานะความเป็นชายความเป็นหญิงอันเป็นที่ยอมรับของสังคม ลดทอนคุณค่าทางสังคมที่พึงได้รับจากร่างกาย บางคนถึงกับเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศซึ่งสร้างความเจ็บปวดทรมานทางร่างกาย ทั้งยังทำให้ร่างกายที่บิดามารดาให้มานั้นผิดแปลกไปจากเดิม (อันธิมา แสงชัย,2558 : 92)

ความกตัญญูในความหมายที่ 2 คือการเคารพเชื่อฟังไม่ขัดขืน ซึ่งการเป็น LGBT ก็ถือเป็นสิ่งไม่กตัญญู เพราะการยืนยงจะอยู่นอกกรอบจารีตทางเพศมักเกิดขึ้นในความหมายของการไม่เคารพเชื่อฟัง และขัดขืนความต้องการคำแนะนำคำสั่งของบิดามารดาอย่างชัดเจน (อันธิมา แสงชัย,2558 : 92)

ความกตัญญูในความหมายที่ 3 การสืบทอดวิถีของบิดามารดา การเป็น LGBT จึงเข้าข่ายข้อกล่าวหาอกตัญญูเนื่องจากถูกมองว่าการมีวิถีทางเพศแบบนั้นไม่อาจมีทายาทสืบสกุลได้และทำให้การสืบทอดวงศ์ตระกูลหรือวิถีของบิดามารดาจบสิ้นไป(อันธิมา แสงชัย,2558 : 92)

ความกตัญญูใ้ความหมายที่ 4 การขยายความภักดี เป็นการขยายภาพให้เห็นว่าความกตัญญูในครอบครัวเชื่อมโยงกับการปฏิบัติภายนอก การรับใช้ผู้ปกครองและเชื่อมโยงสู่สังคม เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าความกตัญญูมิใช่เพียงเรื่องภายในครอบครัวแต่เชื่อมโยงไปสู่สังคมด้วย การทำในสิ่งที่ขัดต่อจารีตร่วมเพศและชนบครอบครัวแม้จะเป็นเรื่องส่วนตัวแต่ก็นับเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความวุ่นวายให้กับสังคมได้ (อันธิมา แสงชัย,2558 : 94)

นักวิชาการยังตั้งข้อสังเกตว่าสำหรับสำนักหลายศาสนาเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมคือเพศสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสและมีเป้าหมายเพื่อมีบุตรสืบสกุล นอกเหนือจากนั้นการมีเพศสัมพันธ์ก็ถือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องเสีย ถ้าพิจารณาในกรอบความคิดดังกล่าว คู่รักเพศเดียวกันที่มีความสัมพันธ์ทางเพศแต่ไม่ใช่คู่สมรสและมีเป้าหมายเพื่อสืบสกุลย่อมถือเป็นกามารมณ์ที่เสื่อมเสียได้ (อันธิมา แสงชัย, 2558 : 84)

อีกเงื่อนไขหนึ่งของเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสม คือการมีบุตรสืบสกุล แม้ไม่อาจมีบุตรจากข้อจำกัดของสภาพร่างกายแต่คู่รักเพศเดียวกันสามารถรับบุตรบุญธรรมอุปการะได้ อย่างไรก็ตามด้วยระบบของครอบครัวในเอเชียที่นับสายเลือดเป็นสำคัญ โดยเน้นการสืบทอดอย่างต่อเนื่องของผู้สืบทอดสายเลือดในตระกูล การรับอุปการะบุตรจึงไม่สามารถตอบสนองเงื่อนไขข้อนี้ได้เช่นกัน (อันธิมา แสงชัย, 2558 : 85)

แนวคิดจากศาสนาคริสต์

ตามพระคัมภีร์ของคริสต์ศาสนากล่าวถึงการสร้างมนุษย์ของพระเจ้าไว้คือพระเจ้าสร้างมนุษย์ขึ้นมาเพียงสองเพศคือเพศหญิงและเพศชาย และคำกล่าวในคัมภีร์ที่ได้กล่าวถึงเรื่องการร่วมประเวณีไว้มากมาย

“พระคัมภีร์สนับสนุนให้ละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นสิ่งที่ผิดพอ ๆ กับการเล่นชู้และการทำความผิดทางเพศอื่น ๆ เพราะเป็นการเกี่ยวข้องทางเพศกับคนที่ท่านไม่ได้แต่งงานด้วย เพศสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยาเท่านั้นคือความสัมพันธ์ทางเพศอย่างเดียวกับที่พระเจ้าทรงอนุมัติ”

รวมถึงบัญญัติประการที่ 6 ที่กล่าวว่าอย่าล่วงประเวณี การล่วงประเวณีนั้นเป็นความผิดหนักและมีโทษหนักเทียบเท่าเท่ากับการฆ่าคนทีเดียวและไม่ได้หมายถึงการล่วงประเวณีระหว่างชายและหญิงเท่านั้นแต่ระหว่างชายกับชายหรือระหว่างคนกับสัตว์ไม่ว่าชายหรือหญิงอีกด้วย โดยเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยาเท่านั้นจึงเป็นความสัมพันธ์ทางเพศอย่างเดียวกับที่พระเจ้าทรงอนุมัติรวมถึงการสมสู่กับเพศเดียวกันก็เป็นสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าถือว่าเป็นสิ่งลามกอย่างยิ่ง

จากหลักคำสอนเหล่านี้เองทำให้คนเอเชียตะวันออกที่ได้รับอิทธิพลตะวันตกเชื่อว่า บนโลกนี้มนุษย์มีเพียงแค่สองเพศเท่านั้น คือเพศหญิงและเพศชายและพวกเพศที่สามหรือรักร่วมเพศถือเป็นพวกบาป เพราะไม่สามารถสืบพันธุ์ได้จึงกลายเป็นการมีเพศสัมพันธ์เพื่อตอบสนองของความต้องการของตนเท่านั้น อีกทั้งตามหลักของศาสนาคริสต์แล้วการแต่งงานสามารถเกิดพิธีสมรสได้จากเจ้าบ่าวที่เป็นชายและเจ้าสาวหญิงเท่านั้น

นอกจากนี้ในพระคัมภีร์ยังมีคำกล่าวไว้ว่า “พระองค์ได้ระวางโทษผู้ประพฤติเช่นนั้นไว้อย่างรุนแรงคือมีโทษถึงตาย พระองค์ได้ทรงตรัสสั่งให้โมเสสประกาศแก่คนทั้งหลายว่าการประพฤติเช่นนั้น ทำให้

แผ่นดินเป็นมลทินและจะเป็นเหตุให้แผ่นดินนั้นต้องโทษ และทำให้เกิดธรณีสูบ แผ่นดินไหวได้” เป็น คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่เหนือจิตใจและความเชื่อของชาวคริสต์มาเป็นเวลานานนับพันปีนั่นถือว่า การสมสู่กับคน เพศเดียวกันนั้นไม่ใช่เรื่องสิทธิส่วนบุคคลที่ใครทำก็รับผิดชอบ แต่เป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องรับผิดชอบอีกทั้ง ยังถือเป็นบาปหนักที่มีโทษเทียบเท่ากับการฆ่าคนเลยทีเดียว บางคนยังเชื่อว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นโรคติดต่อที่พระเจ้าได้ทรงลงโทษพวกเหล่าคนรักร่วมเพศอีกด้วย (ศาสนาคริสต์ เสรี พงษ์พิศ, 2531)

สื่อและการแสดงออกด้านความหลากหลายทางเพศ

ในปัจจุบันถึงแม้ว่าในสังคมเอเชียจะยังไม่เปิดรับเรื่องความหลากหลายทาง เพศมากนัก แต่ก็มีสื่อต่าง ๆ มากมายที่นำเสนอเรื่องราวของความหลากหลายทางเพศ มาแต่โบราณเช่น ภาพเขียน วรรณกรรม มังหะ การ์ตูน เกมและภาพยนตร์ เป็นต้น โดยสื่อเหล่านี้เปรียบเสมือนตัวแทนที่ นำเสนอแนวคิดและมุมมองต่อความหลากหลายทางเพศ ทำให้สังคมเริ่มมีการเปิดรับมากขึ้น

ในเอเชียยุคโบราณ ยังมีภาพวาดที่แสดงถึงการรักเพศเดียวกันของชายรักชายออกมาบางส่วน เช่น ในประเทศจีนในสมัยราชวงศ์ซิงก็มีภาพวาดที่สื่อถึงการรักร่วมเพศ หรือหนังสือรวมภาพที่สื่อถึงการ ร่วมเพศของญี่ปุ่นในสมัยเอโดะที่เรียกว่า ชุนงะ (春画) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการร่วมเพศโดยมีเนื้อหา บางส่วนที่สื่อถึงการร่วมเพศของคนเพศเดียวกัน

(ภาพการร่วมรักกันของคนรักเพศเดียวกัน สมัยราชวงศ์ซิงบนผืนผ้าไหมจาก Kinsey Institute, Bloomington, Indiana, via Wikimedia Commons)

(ภาพชาบูโรจุมพิตนักแสดงคาบูกิ¹ในหนังสือรวมภาพขุนงะ โดย มียาคาวะ อิชิโซ)

นอกจากภาพเขียนแล้วผลงานวรรณกรรมที่ถูกกล่าวถึงอย่างกว้างขวางในสังคมจีน คือ ตำนานรัก ตัดแขนเสื้อ โดยอ้างอิงมาจากบทความ “A Brief History of Homosexuality and Bisexuality in Ancient China” โดยซาคารีเซน ซึ่งเป็นบทความที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์โดยสังเขปของคนรักเพศเดียวกันในจีนยุคโบราณ

ตำนานรักตัดแขนเสื้อ เป็นเรื่องราวของฮ่องเต้พระองค์หนึ่งนามว่า ฮั่นอ้ายตี้ ได้ไปตกหลุมรักมหาดเล็กรับใช้หนุ่มในวังคนหนึ่งนามว่า ตงเสียน ด้วยหน้าตาที่งดงามจักพรรดิฮั่นอ้ายตี้จึงโปรดปรานตงเสียนมาก และรับสั่งให้ตงเสียนตามติดไปทุกๆที่ รวมถึงแต่งตั้งตงเสียนให้เป็นขันเทียมเพียงเพื่อให้ตงเสียนได้เข้ามาอยู่ในวังด้วยกัน

วันหนึ่งขณะที่ตงเสียนและจักพรรดิฮั่นอ้ายตี้หลับนอนกันอยู่ ตงเสียนได้นอนหลับทับแขนเสื้อของพระองค์ แต่จักพรรดิฮั่นอ้ายตี้จำเป็นต้องลุกจากบรรทม พระองค์จึงได้ตัดแขนเสื้อของตนเพื่อให้ตงเสียนชายคนรักของตนได้นอนหลับสบายต่อไป นอกจากนั้นไม่ว่าตงเสียนจะต้องการสิ่งใด ฮ่องเต้ก็จะจัดหามาให้ ครอบครัวและญาติพี่น้องตงเสียนล้วนได้รับข้าราชการเป็นใหญ่เป็นโต สุดท้ายก็แต่งตั้งให้ตงเสียนมียศเป็นสมุหพระกลาโหมด้วยวัยเพียง 22 ปี โดยมีความดีความชอบเป็นเพียงคู่นอนของฮ่องเต้เท่านั้น จนขุนนางไม่พอใจและยื่นฎีการ้องเรียนแต่กลับโดนฮ่องเต้ลงโทษอย่างหนัก

¹ นักแสดงคาบูกิในยุคเอโดะ ใช้นักแสดงที่เป็นผู้ชายเท่านั้น โดยเรียกนักแสดงที่แสดงบทบาทเป็นผู้หญิงว่า อนนะคาตะ

สุดท้าย เมื่ออำนาจบารมีของตงเสียนมาถึงจุดสูงสุด แต่ฮ่องเต้ย้ายตั้งกลับสิ้นพระชนม์ไป เมื่อตงเสียนไร้คนหนุนหลัง ไทเฮาจิงก่อรัฐประหาร ยึดอำนาจคืนและปลดตงเสียนออกจากตำแหน่ง พอตงเสียนหมดอำนาจวาสนาก็ชิงฆ่าตัวตายไปพร้อมกับภรรยาเพื่อหนีความผิด บรรดาญาติและครอบครัวที่เหลือ ไม่ตายก็ถูกเนรเทศ

ในประเทศญี่ปุ่นเองก็เกิดวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งที่สื่อถึงรักร่วมเพศที่เรียกว่า Yaoi (ยาโอโย) โดยย่อมาจาก Yamanashi Ochinashi Iminashi (ยามะนาชิ โอชินาชิ อิมินาชิ) แปลว่า ไม่มีเนื้อเรื่องหลัก ไม่มีความหมาย ไม่มีโคลแลมเม็กซ์ ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่แสดงถึงความสัมพันธ์ทางกายในเชิงสังวาสระหว่างชายด้วยกัน โดยผู้ให้นิยามคำนี้คือ ซาคาคะตะ ยาซุโกะ และฮัตซึ รินโกะ ต่อมากำว่า Yaoi ได้มีความหมายถึงการ์ตูนล้อเลียนที่มีเนื้อเรื่องบรรยายประกอบด้วย โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้ชายสองคนเป็นตัวเอกและเน้นความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเนื้อหาหลัก และต่อมาก็เกิดประเภทอื่นๆของเนื้อหาที่เรียกว่า Shonenai (โชเน็นไอ) คือการ์ตูนที่มีตัวเอกเป็นผู้ชายสองคนแต่เน้นความรักโรแมนติก และอ่อนโยนกว่า ซึ่งทั้ง Yaoi และ Shonenai เป็นการ์ตูนที่กล่าวถึงความรักที่เหนือกว่าความรักแบบต่างเพศทั่วไป กล่าวคือ เป็นความรักที่เกิดขึ้นกับเพศเดียวกันและผู้เขียนวรรณกรรมเหล่านี้โดยส่วนมากจะเขียนโดยผู้หญิง (จันทร์จิรา ปัญญาภวกุล 2555, 15)

ซึ่งสื่อในยุคหลังที่กล่าวถึงรักร่วมเพศมักจะแสดงออกถึงความรักในอุดมคติ คือความรักที่เกิดขึ้นอย่างบริสุทธิ์โดยก้าวข้ามข้อจำกัดเรื่องหน้าที่ทางสังคม ทำให้วรรณกรรม Yaoi ได้กลายเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (Pop Culture) และในปัจจุบันได้เกิดเป็นรูปแบบอื่นๆขึ้นมามากมายเพื่อให้เนื้อหาของวรรณกรรมนั้นสนุกสนานยิ่งขึ้น แต่ถึงกระนั้น ลักษณะของตัวละครเอกที่ถึงจะเป็นเพศชายทั้งคู่ก็แสดงออกถึงเพศภาวะที่แตกต่างกัน โดย ลักษณะของฝ่ายรูกนั้นจะแสดงถึงเพศภาวะชาย คือมีความแข็งแรง ร่างสูงใหญ่ เป็นผู้นำ ส่วนลักษณะของฝ่ายรับนั้นจะแสดงถึงเพศภาวะหญิง คือ มีร่างกายผอมบาง อ่อนแอ แรงน้อยและมักจะเป็นผู้แพ้ โดยเฉพาะในรูปแบบของ Omegaverse (โอเมก้าเวิร์ส) ที่สามารถวิพากษ์ได้ถึงแนวคิดสตรีนิยมที่มีต่อความเป็นเพศได้อย่างเป็นรูปธรรม

แนวคิดกับการเขียนวรรณกรรมในรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส

นักวิชาการนิเทศศาสตร์ชาวอเมริกัน Henry Jenkins กล่าวว่าผู้เขียนและผู้อ่านสื่อได้มีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบการผลิตของตัวเอง โดยนำเอาความหมายของวัฒนธรรมกระแสนิยม(Pop culture) คือวัฒนธรรมที่ผู้บริโภคมีทางเลือกในการบริโภคสินค้าที่หลากหลาย เป็นวัฒนธรรมการบริโภคที่เกิดจากความนิยมและการยินยอมของผู้บริโภค (อูบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์และพิรงรอง รามสูต วัฒนันท์,2550) มาปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับความต้องการในฐานะของเครื่องมือสำหรับการผลิตวัฒนธรรมของตนเอง (1992 อ้างในภัทรมน ติวานนท์,2550)

นักวิชาการได้ชี้ให้เห็นว่านักเขียนวรรณกรรมประเภทรักร่วมเพศมักจะสร้างภาพลักษณ์ของเพศภาวะและเพศวิถีในเรื่องราวของพวกเขาเพื่อตั้งคำถาม แก่ไข ล้อเลียน วิจารณ์และแสดงออกถึงความรุนแรงเพื่อล้มล้างแนวคิดและทัศนคติต่อรักร่วมเพศในคำสอนของศาสนา (Lëppanen 2008 อ้างถึงใน Marianne Gunderson,2559)

ในกรณีของโอเมก้าเวิร์ส มีการเขียนถึงวาทกรรมของเพศภาวะและเพศวิถีที่บ่งบอกถึงข้อแตกต่างของเพศภาวะอย่างชัดเจนในความแตกต่างของ อัลฟ่า เบต้าและโอเมก้า โดยการจัดแบ่งกลุ่มทางสังคม พลังกายและอำนาจที่ไม่เท่าเทียม รวมถึงภาระหน้าที่ที่ต้องรองรับจากสังคมด้วยระบบนี้ของโอเมก้าเวิร์ส วาทกรรมเพศภาวะจึงถูกนำมาจัดเรียงใหม่เพื่อสอดแทรกในเนื้อหาของวรรณกรรมในรูปแบบของโอเมก้าเวิร์สผ่านลักษณะทางกายภาพของอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้า ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ารูปแบบของโอเมก้าเวิร์สก็เป็นหนทางหนึ่งในการอภิปรายความเป็นเพศภาวะและเพศวิถี และเนื้อหาของโอเมก้าเวิร์สก็ไม่มีข้อจำกัดด้านขอบเขต ผู้เขียนจึงสามารถแสดงความคิดเห็นต่อวาทกรรมที่เกี่ยวกับเพศที่ถูกสังคมกำหนดจากร่างกายมารวมอยู่ในเนื้อหาได้อย่างอิสระ

เนื้อหาของโอเมก้าเวิร์ส มักนำเสนอเนื้อหาที่กล่าวถึงการที่สถานะทางสังคมที่ถูกกำหนดจากลักษณะทางกายภาพ มาเป็นประเด็นปัญหาหลักของเรื่องแล้วจึงปรับเปลี่ยนไปตามเนื้อหาหลักของเรื่องตามที่คุณเขียนจะจินตนาการเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งก็คือ การมีความคิดสร้างสรรค์และการผลิต

Jenkins กล่าวว่าผู้อ่านเป็นเหมือนคนพเนจรที่สามารถเคลื่อนย้ายจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งหนึ่งโดยปราศจากความหมกมุ่นอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งอย่างถาวร โดยผู้อ่านจะไม่แยกออกจากผู้ผลิต แต่จะมาเกี่ยวข้องกับรูปแบบการผลิตของตัวเอง ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อจิตใจของผู้ผลิตในสถาบันการผลิตสื่อ (Henry Jenkins,2007)

วิเคราะห์ด้านเพศภาวะ(Gender) จากรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส(Omegaverse) ในทัศนะของสตรีนิยม

สตรีนิยมสายเสรีนิยม(Liberal Feminism) มองว่า ผู้หญิงถูกกดขี่ในแง่ของพื้นที่สาธารณะ คือ ไม่มีบทบาทในด้านเศรษฐกิจและการเมือง อีกทั้งยังไม่มีโอกาสทางการศึกษาเรียนรู้ นั่นทำให้ผู้หญิงไม่เท่าเทียมผู้ชาย ซึ่งในรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส (Omegaverse) นั้นแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของสถานะทางสังคมของอัลฟา เบต้า และโอเมก้า โดยโอเมก้าที่แสดงออกถึงเพศภาวะหญิงนั้นมักจะถูกกำหนดให้ไม่ได้รียโอกาสทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง รวมถึงโอกาสทางการศึกษา

THE LIFE OF AN ALPHA, BETA AND OMEGA

SCHOOL

CO-ED SCHOOLS
THEY HAVE A SPECIAL CURRICULUM FOR ALPHAS, BETAS AND OMEGAS. THEY ARE ALSO ABLE TO ENTER THE SCHOOL, BUT THEIR COURSES ARE OPTIONAL FOR THEM. IT'S A CLASS ESTABLISHED ON THE IDEA THAT ALPHAS ARE MORE TALENTED AND CAPABLE THAN BETAS AND OMEGAS, SO THE LEVEL IS MUCH HIGHER.

ALPHA SCHOOLS
THESE SCHOOLS ARE EXCLUSIVE TO ALPHAS. THEY HAVE EXCLUSIVE SCHOOLS FOR ALPHAS BUT NONE FOR BETAS OR OMEGAS.

WORK

< α >
PRESIDENTS AND EXECUTIVE POSITIONS ARE MOSTLY OCCUPIED BY ALPHAS, AND THERE ARE A LOT OF FAMILY-RUN COMPANIES. ALPHAS HAVE STRONG CONNECTIONS WITH EACH OTHER, SO IT IS EASY FOR THEM TO JOIN THE WORKING WORLD.

< β >
THERE ARE BETA WHO ARE AS CAPABLE AS ALPHAS AND HOLD THE SAME POSITIONS AS THEM, BUT MOST THEM WORK UNDER ALPHAS.

< Ω >
SINCE THE INVENTION OF SUPPRESSANTS, THEY HAVE BEEN TAKING ON MORE SUBORDINATE ROLES, TO OVERCOME PREJUDICES. THE GOVERNMENT SUBSIDIZES EMPLOYMENT FOR OMEGAS.

MARRIAGE

ALPHAS, BETAS AND OMEGAS ALL NORMALLY MARRY WITHIN THEIR CLASSES, ESPECIALLY ALPHAS, WHO DESIRE TO PRESERVE THEIR ELITE BLOOD AND KEEP THE BLOOD PURE. THE PROBABILITY OF CHILDREN BORN ARE BETA(ALPHA)OMEGA AND SO TO INCREASE THE CHANCES OF AN ALPHA, ALPHAS WILL MARRY EACH OTHER. WHEN THEY DO THAT, THEY MONOPOLISE THE PRIVILEGED CLASS. BECAUSE OF THAT, BETA AND OMEGAS STRIVE TO MARRY AN ALPHA. IT WAS ONLY AFTER THE HUMAN RIGHTS MOVEMENT IN 1967 THAT MARRIAGES BETWEEN OMEGAS AND BETAS, OR OMEGAS AND ALPHAS BEGAN INCREASING. HOWEVER, IT IS STILL NOT SAFE TO SAY THAT INTERCLASS MARRIAGE IS A COMMON THING.

TO PROTECT ONESELF, AN OMEGA MUST:

- ① PRESENT THEIR REGISTRATION TO THEIR SCHOOLS STARTING FROM MIDDLE SCHOOL ONWARDS.
- ② OMEGAS MUST PRESENT THEIR REGISTRATION TO THEIR MASTERS.
- ③ THEY MUST USE SUPPRESSANTS AND SPECIAL MEDICINE.

ESTRUS SUPPRESSANTS ARE?

IN THE 1990'S, SPECIAL MEDICINE FOR OMEGAS WERE RELEASED, USING THE ALPHA HORMONES AS A BASE. IT SUPPRESSES THE OMEGA HORMONES AND DECREASES THE NUMBER OF PHEROMONES RELEASED. THE EFFECTIVENESS VARIES FROM PERSON TO PERSON, AND THERE ARE THOSE WHO HAVE ALLERGIES AND THOSE THAT IS HAS NO EFFECT ON. FOR THOSE, THEY ARE STILL WAITING UPON THE DEVELOPMENT OF NEW MEDICATION.

< PILLS >

ONCE A DAY, ONE PILL EACH TIME. IT SHOULD NOT HAVE ANY SIDE EFFECTS BUT AGAIN, IT VARIES BETWEEN PEOPLE.

< SPECIAL MEDICINE >

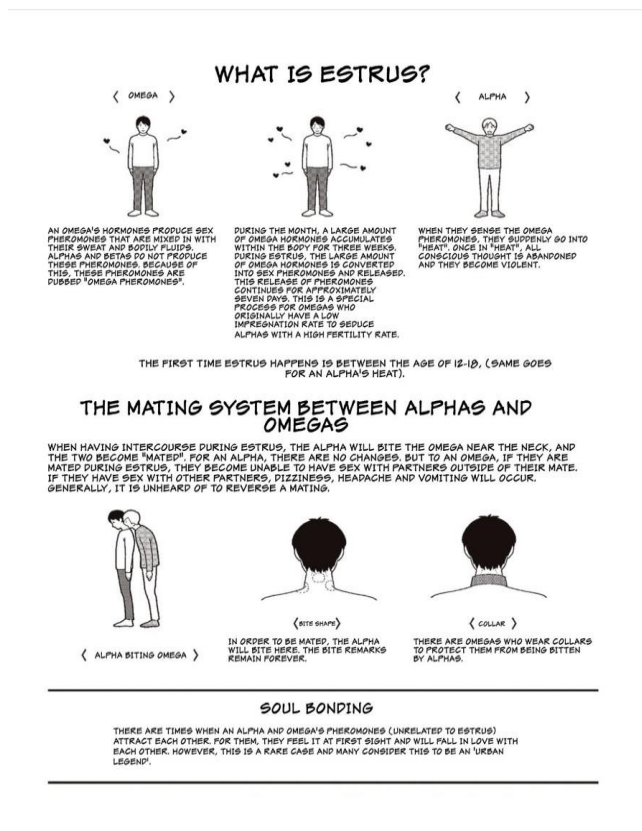

WHEN YOU GO INTO HEAT, INJECT IT INTO YOUR ARM OR THIGH. THE HEAT WILL SUBSIDE WITHIN FIVE MINUTES, BUT THERE ARE STRONG PAIN EFFECTS TO THIS, INCLUDING HEADACHE, VOMITING, DIZZINESS ETC. IT IS TO BE USED AT SCHOOL, WORK, STATIONS AND PUBLIC AREAS.

(ภาพอธิบายถึงวิถีชีวิตของอัลฟา เบต้า และโอเมก้า จะเห็นได้ว่าอัลฟาจะได้รับโอกาสที่ดีกว่า คุณภาพชีวิตที่ดีที่สุดในสังคม ขณะที่โอเมก้ากลับแทบไม่ได้รับโอกาสนั้นเลย)

สตรีนิยมกลุ่มหัวรุนแรง(Radical Feminism) มองว่าผู้หญิงถูกกดขี่ในแง่ของพื้นที่ส่วนตัว (ร่างกาย) อันมีสาเหตุเกิดมาจากแนวคิดชายเป็นใหญ่ ที่มองว่าผู้หญิงนั้นอ่อนแอ และมีหน้าที่เป็นเครื่องระบายอารมณ์หรือวัตถุทางเพศเท่านั้น ซึ่งในรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส (Omegaverse) นั้นแสดงให้เห็นถึง

ข้อจำกัดของเพศภาวะหญิง คือ โอมะก้าจะมีร่างกายที่ต้องมีอาการฮีทในทุกๆเดือน โดยร่างกายขอโอมะก้าจะปล่อยฟีโรโมนที่กระตุ้นความต้องการทางเพศของอัลฟา โดยเมื่อต้องการจะจับคู่กัน โอมะก้าจะต้องถูกกัดที่หลังคอและรอยแผลจะไม่มีวันหายไปตลอดชีวิต และเมื่อโอมะก้าถูกจับคู่แล้วก็จะไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อีก แต่โอมะก้าจะต้องปกป้องตัวเองจากการโดนกัดโดยการใส่ปลอกคอไว้เอง

(ภาพแสดงการฮีท ที่โอมะก้าจะปล่อยฟีโรโมนออกมาทำให้อัลฟาเกิดความต้องการทางเพศ และวิธีการจับคู่ที่อัลฟาจะเป็นฝ่ายกัดที่หลังคอของโอมะก้า เพื่อปกป้องตัวเองโอมะก้าต้องใส่ปลอกคอเพื่อป้องกันการโดนกัดไว้เอง)

ส่วนสตรีนิยมสายสังคมนิยม (Social Feminism) มองว่าผู้หญิงถูกกดขี่ทั้งในแง่ของพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ โดยในแง่ของพื้นที่ส่วนตัวนั้นได้กล่าวถึงแนวคิดที่ว่าร่างกายเป็นเรื่องสำคัญของผู้หญิงที่ผู้หญิงต้องดูแลร่างกายตัวเอง และมีหน้าที่สำคัญที่ต้องตั้งครมร์ และในแง่ของพื้นที่สาธารณะนั้น คือการทำงานในสังคมจะมีข้อจำกัดของเพศที่ทำให้ไม่สามารถเลื่อนขั้นไปในตำแหน่งที่สูงได้ ซึ่งในรูปแบบของโอมะก้าเวิร์สด้วยลักษณะทางกายภาพของโอมะก้าทำให้ โอมะก้าสามารถตั้งครมร์ได้และต้องคอยระวังตัวไม่ให้

ตั้งครรรค์เมื่อมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วเกิดการน็อต (Knotting) คือการที่อวัยวะเพศของอัลฟาขยายตัวทำให้ผูกติดอยู่กับร่างกายของคู่ออเมก้าจำเป็นต้องรับความเจ็บปวดนั้นไว้คนว่ากิจกรรมทางเพศจะจบลง

WHAT IS THE OMEGERVERSE?

COMING FROM EUROPE AND AMERICA, WE WELCOME A VERY SPECIAL UNIVERSE FOR BL. ORIGINALLY INTENDED AS A PARODY FOR SCI-FI WORKS, IT HAS SORT OF BRANCHED OUT INTO THE 2D REALM. IN SCI-FI, IT DEPICTS LOVE BETWEEN MALE WEREWOLVES, WHICH INVOLVES THREE CATEGORIES. THE ALPHA, BETA AND OMEGA. FROM THERE, A HIERARCHY IS FORMED BASED UPON THE PATRIARCHAL SYSTEM, EXCEPT WITH TYPES OF HUMANS. THERE ARE THEN MANY TYPES OF ARRANGEMENTS FOR THE OMEGERVERSE, AND COUNTLESS VERSIONS OF IT. SINCE THE ORIGINATOR OF THIS IDEA IS UNKNOWN, THERE IS NO SET CANON UNIVERSE. IT'S THE FREEDOM TO DO WHATEVER YOU WANT WITH IT THAT MAKES THE OMEGERVERSE SO ENTICING.

AFTER SAYING THAT, TO A USER READING SOMETHING WITH A TON OF DIFFERENT PERSPECTIVES, AND TO HAVE IT ALL COME TOGETHER AND READ SMOOTHLY IS A VERY HIGH HURDLE TO OVERCOME. TO ALLOW READERS TO MORE EASILY UNDERSTAND AND ENJOY THIS WORLD, THAT IS THE REASON FOR THE "OMEGERVERSE PROJECT". THE OMEGERVERSE PROJECT AIMS TO COLLECT WORKS THAT BRING SURPRISES AND EXCITEMENT, AND BOUNDLESS POSSIBILITIES TO THE BL WORLD. ALL THESE WORKS DEPICTING THIS WORLD HAVE BEEN GATHERED TOGETHER.

HOW PREGNANCY WORKS

THE MALES HAVE TUBES CONNECTING THEIR ANUSES TO THEIR WOMB'S AND WHEN FEMALES ARE STIMULATED, THEIR CLITORIS BECOMES ERECT AND EXPELS SEMEN.

(α MALE)

(β - Ω MALE)

(α - β - Ω MALE)

THERE ARE GLANDS CALLED A "KNOT" ON THE PENIS. DURING THE SO-CALLED "HEAT", WHEN THEY EJACULATE, IT EXPANDS AND WILL NOT BE ABLE TO WITHDRAW FROM THEIR PARTNER'S SEXUAL ORGAN. EJACULATION DURING A HEAT CAN LAST FOR 24-30 MINUTES, EJECTING 20ML OF SEMEN (AVERAGE FOR BETA'S AND OMEGA'S IS 2ML) WITH A 100% SUCCESS RATE OF IMPREGNATION. DURING NORMAL TIMES, IT IS AROUND 10ML, STILL MORE THAN BETA'S AND OMEGA'S.

α - β - Ω ARE

<ul style="list-style-type: none"> • MALES HAVE A "KNOT" • THEY HAVE RANDOM HEATS • THE AMOUNT OF SEMEN DURING EJACULATION IS THE HIGHEST AMONG THE THREE CLASSES • THEY CARRY PHEROMONES THAT DIFFERENTIATE THEM BY CLASS 	<ul style="list-style-type: none"> • THERE IS NO ESTRUS • AS A PARTNER TO AN OMEGA, THEY ARE TURNED ON BUT MAINTAIN CONTROL OVER REASON 	<ul style="list-style-type: none"> • HAS ESTRUS • ESTRUS HAPPENS FOR SEVEN DAYS EVERY MONTH • FAIR CHANCE OF BECOMING PREGNANT OUTSIDE OF ESTRUS • HAS SEX PHEROMONES
--	---	---

(ภาพแสดงลักษณะทางกายภาพของอัลฟา เบต้า และโอเมก้าเมื่อพร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ โดยร่างกายของอัลฟาจะมีการขยายตัวที่ส่วนโคนเพื่อทำการล็อกคู่อหรือ Knot)

และในด้านพื้นที่สาธารณะ ด้วยสถานะทางสังคมของโอเมก้าก็ทำให้โอเมก้าไม่สามารถเลื่อนตำแหน่งไปในตำแหน่งที่สูงกว่าได้ เช่น มังหะเรื่อง Erito Ω Wa Yoru ni Oborete ที่ถึงแม้ตัวเอกที่เป็นอเมก้าจะมีความสามารถสูงแต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ไม่สามารถเลื่อนขั้นไปในตำแหน่งหัวหน้าได้ ซ้ำยังต้องตกเป็นวัตถุทางเพศของอัลฟาซึ่งดำรงตำแหน่งที่สูงกว่า

(ภาพมั้งหะเรื่อง Erito Ω Wa Yoru ni Oborete โดย Takamura Anna)

วิเคราะห์ด้านเพศวิถี (Sexuality) จากรูปแบบของโอเมก้าเวิร์ส (Omegaverse) ในทัศนของสตรีนิยม

แนวคิดควีรี่ (Queer Theory) มองว่าสิ่งต่าง ๆ ล้วนไม่มีความเป็นสากล และมีความซับซ้อนในตัวเอง แม้กระทั่งในเรื่องเพศเองก็เช่นกัน เมื่ออัตลักษณ์ทางเพศที่ปรากฏอยู่ในตัวคนไม่มีสิ่งที่เป็นเอกภาพ ดังนั้นอัตลักษณ์ความเป็นเพศ ก็ล้วนแล้วแต่มีความไม่เที่ยงแท้แน่นอน หากแต่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปตามความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างบุคคลกับสังคม ดังนั้นควีรี่จึงไม่เชื่อเรื่องความ “จริงแท้” ของเพศภาวะและเพศวิถี เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นผลเกิดจากการสร้างความรู้และความอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันในสังคม และอัตลักษณ์ทางเพศนั้น เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อตอกย้ำ อัตลักษณ์ของตนเอง และต่อต้าน ควบคุมให้อัตลักษณ์ของคนบางกลุ่มให้เลือนหายไป

ซึ่งในวรรณกรรมรูปแบบของโอเมก้าเวิร์สพบว่า เนื้อหาบางเรื่อง มีการแสดงถึงเพศวิถีตามแนวคิดเคียวรี่ ที่ไม่ยอมให้กรอบความคิดของอัตลักษณ์ทางเพศมาครอบงำ เช่น เรื่อง Megumi and Tsugumi โดย Si Mitsuru ที่ทสึกุมีตัวเอกที่เป็นโอเมก้ามีความคิดเห็นที่แตกต่างจากสังคมอย่างชัดเจน เขาเชื่อว่าตนเองสามารถควบคุมร่างกายตนเองได้โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งยาระงับอาการฮีท และเขาเลือกจะทำร่างอัลฟ่าที่คุกคามทางเพศมากกว่าจะยอมให้อัลฟ่าข่มเหง หรือเรื่อง Shitenaide My Hero โดย Himoda Q ที่อาซึสะตัวเอกที่เป็นโอเมก้านั้นเคยถูกรังแกและได้รับการช่วยเหลือโดยคาเอตะผู้เป็นอัลฟ่าเขาตกหลุมรักคาเอตะอย่างจริงจังและเลือกที่จะเป็นฝ่ายตามจับ และรักให้กับคาเอตะ

(ภาพมังงะเรื่อง Megumi and Tsugumi โดย Si Mitsuru)

(ภาพมังงะเรื่อง Sutenaide My Hero โดย Himoda Q)

จะเห็นได้ว่าในรูปแบบของโอเมก้าเวิร์สนั้น ไม่ว่าจะในด้านเนื้อเรื่องของวรรณกรรม หรือข้อกำหนดทางกายภาพและสังคม ด้วยรูปแบบของโอเมก้าก็สามารถวิพากษ์ให้เห็นถึงความเป็นเพศภาวะ และเพศวิถีจากทัศนคติของสตรีนิยมได้เป็นอย่างดี

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าในสังคมเอเชียได้รับอิทธิพลจากคำสอนของลัทธิขงจื้อที่อยู่แทรกซึมในสังคมมาอย่างยาวนานและอิทธิพลของตะวันตกที่มาพร้อมกับแนวคิดของศาสนาคริสต์ที่ว่าด้วยเรื่องเพศ บทบาททางเพศและข้อบัญญัติต่างๆ ทำให้คนเอเชียเชื่อว่าเพศบนโลกนี้มีเพียงสองเพศเท่านั้น คือชายและหญิง โดยอิงจากคำสอนของศาสนาคริสต์ที่กล่าวว่าพระเจ้าชั้นแรกเริ่มเดิมทีได้สร้างมนุษย์มาคู่หนึ่งคืออดัม และอีฟ เพื่อสืบเผ่าพันธุ์มนุษย์ต่อไปซึ่งสอดคล้องกับหลักคำสอนของขงจื้อที่กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ที่พึงปฏิบัติของคนที่แบ่งออกเป็นสองเพศ คือชายและหญิง รวมถึงคำกล่าวที่ว่ากรรมเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันนั้นถือเป็นบาปเนื่องจากไม่สามารถสืบสกุลได้ก็สอดคล้องกับแนวคิดของขงจื้อที่กล่าวว่าการไม่ลูกชายเป็นทายาทสืบสกุลนั้นถือเป็นการอกตัญญู จึงเป็นแนวคิดสำคัญของเอเชียที่ทำให้ไม่สามารถยอมรับเพศที่สามและความหลากหลายทางเพศได้

แต่ในปัจจุบันมีการเปิดกว้างเรื่องความหลากหลายทางเพศมากขึ้น มีคนหลายกลุ่มที่พยายามอธิบายถึงความหลากหลายทางเพศผ่านสื่อต่างๆ โดยเฉพาะในรูปแบบของวรรณกรรมที่ผู้เขียนสามารถเติมแต่งเสริมจินตนาการให้ผู้อ่านได้เห็นภาพพจน์ต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากขึ้นในทุกยุคสมัย จนเกิดเป็นคำศัพท์ใหม่คือ YAOI (ยาโอย) ที่ใช้กล่าวถึงวรรณกรรมประเภทชายรักชายโดยเฉพาะ

ซึ่งหนึ่งในรูปแบบของ YAOI (ยาโอย) นี้มีรูปแบบหนึ่งที่ถูกเรียกว่าเป็น AUs (เอยูส์) หรือ Another Universes ที่เป็นที่ยอมรับมากในเอเชียแม้ว่าจะมีต้นกำเนิดจากตะวันตกที่เรียกว่า Omegaverse (โอเมก้าเวิร์ส) ที่มีระบบของสังคมและลักษณะเฉพาะของกายภาพของตัวละครที่แบ่งเป็นระบบของอัลฟา เบต้า และโอเมก้า อันสามารถวิพากษ์ได้ถึงแนวคิดความเป็นเพศภาวะของสตรีนิยม และแนวคิดของเพศวิถีตามแนวคิดเคียวรี่ได้อย่างเป็นรูปธรรม และด้วยระบบเฉพาะของรูปแบบโอเมก้าเวิร์สที่ผู้ชายสามารถตั้งครรรภ์ได้แม้จะเป็นเพศชายซึ่งสามารถทำลายข้อโต้แย้งถึงสาเหตุแห่งการไม่ยอมรับการรักร่วมเพศในเอเชีย รวมถึงระบบการจับคู่ที่เรียกว่าคู่แห่งโชคชะตา ซึ่งเสมือนลิขิตจากสวรรค์ไม่สามารถขัดขืนได้ และเมื่อจับคู่กันแล้วจะไม่สามารถแยกจากหรือพัดพรากจากกันได้ อี เข้ากับความเชื่อเรื่องสวรรค์และ

พหุผลิขิตอันเป็นรูปแบบของวรรณกรรมรักโรแมนติกในเอเชีย ทำให้รูปแบบของไอเมก้าไวรัสเป็นที่ยอมรับในเอเชีย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องไอเมก้าไวรัสและการยอมรับในเอเชีย : ทำให้เห็นสาเหตุของการไม่ยอมรับและไม่เข้าใจความหลากหลายทางเพศ แต่ด้วยรูปแบบของไอเมก้าไวรัสที่สามารถทำลายข้อโต้แย้งของสาเหตุการไม่ยอมรับความหลากหลายทางเพศและวิพากษ์ความเป็นเพศภาวะและเพศวิถีได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งยังเป็นที่ยอมรับและนิยมในเอเชียจึงสามารถนำมาใช้เป็นสื่อในการอภิปรายถึงเพศภาวะและเพศวิถีได้

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารที่ตีพิมพ์เป็นภาษาไทย

- จันทร์จิรา ปัญญาภวกุล. (2555). **เพศภาวะในมังงะวายและอนิเมะวาย**. บทความวิจัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ชุมศักดิ์ พุกษาพงษ์. (2529). “รักร่วมเพศ ภาวะสังคมเริ่มยอมรับ” **ใกล้หมอ** ปีที่10, ฉบับที่ 8 (สิงหาคม) : 14 – 18.
- นาตยา อยู่คง. **เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 450366 สังคมปัจจุบันเอเชียตะวันออก**. ม.ป.ท, ม.ป.ป
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2557). **การ์ตูนแห่งชาติ ชนชั้น ชีวิต**. กรุงเทพฯ : มติชน
- สิทธิ์ บุตรอินทร์. (2559). **ปรัชญานิพนธ์ PHILOSOPHICAL COMPOSITION**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สยาม
- สุวรรณ สถาอานันท์. (2547). **ความเรียงใหม่หรือสร้างปรัชญาตะวันออก**. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เสรี พงศ์พิศ. **ศาสนาคริสต์**. พิมพ์ครั้งที่ 1 : กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- อันธิมา แสงชัย. (2558). **“เพศหลากหลายในชนบครอบครัวจีน”** วารสารปรัชญา มหาวิทยาลัยศิลปากรปีที่ 1, ฉบับที่ 1 (มกราคม-ธันวาคม)
- อาทิตยา กาญจนพิบูลย์. **ศาสนาคริสต์ขงจื้อในเกาหลี**. สารานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.

ข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ต

- นพพันธ์ ดั่งวิเศษ. (2557). **มานุษยวิทยากับการศึกษาพฤติกรรมข้ามเพศและ รักเพศเดียวกัน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 21 เมษายน 2560. เข้าถึงได้จาก <http://www.sac.or.th/databases/anthropology-concepts/articles/4>.
- พีหญิง[นามแฝง]. 4 กรกฎาคม 2561. **ไซปริศนา นิยายแนว Omegaverse คืออะไร?** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.dek-d.com/writer/49928/>
- วิรัช ลิ้มทองกุล. (2550). **เพศที่สามในสังคมจีน**. เข้าถึงเมื่อ 29 กุมภาพันธ์ 2562. เข้าถึงได้จาก <http://info.gotomanager.com/news/details.aspx?id=61621>
- อ. สยาม ราชวัตร. (2543). **ความรักเพศเดียวกันในทัศนะพระพุทธศาสนา**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2562. เข้าถึงได้จาก https://www.baanjomyut.com/library_2/sex_love_in_buddhism/
- Firt.Teenueng[นามแฝง]. 4 เมษายน 2560. **Omegaverse Explanation**. [เว็บบล็อก].

เข้าถึงได้จาก <https://firstteeneung.wordpress.com/2017/04/18/omegaverse-explanation/>

Community[นามแฝง]. 1 กุมภาพันธ์ 2661. **Omegaverse คืออะไร?!**. [เว็บไซต์].

เข้าถึงได้จาก <https://www.ookbeecomics.com/blogs/1505>

มองเพศที่สามอย่างเข้าใจ. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงได้จาก:

http://www.ppat.or.th/th/article/understand_third_gender

แนวคิดสตรีนิยมในนวนิยายของคุณหญิงวิมล ศิริไพบูลย์. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 18

ตุลาคม 2561. เข้าถึงได้จาก http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2552/phil0352ws_ch2.pdf

สารานุกรมปรัชญาออนไลน์ฉบับสังเขป : ปรัชญาลัทธิขงจื้อ. [เว็บไซต์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 18

เมษายน 2562. <http://www.parst.or.th/philospedia/confucianism.html>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวพีรดา ธนุศรี
วัน เดือน ปีเกิด	15 มิถุนายน พ.ศ. 2540
ประวัติการศึกษา	<p>พ.ศ. 2550 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียน คำบงพิทยาคม จังหวัดกาฬสินธุ์</p> <p>พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียน อนุกุลนารี จังหวัดกาฬสินธุ์</p> <p>พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียน สมเด็จพระพิทยาคม จังหวัดกาฬสินธุ์</p> <p>พ.ศ. 2562 ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม</p>